

LICENSED BY SHOGAKUKAN INC.

SIAM INTER COMICS

ดาบพิฆาตอสูร

Vol.32

by TANABE Yellow

หลังจากที่ดาบพิฆาตอสูรได้ช่วยชีวิตเจ้าหญิงและครอบครัวของเธอไว้ได้สำเร็จแล้ว เจ้าหญิงก็ได้ออกเดินทางพร้อมกับดาบพิฆาตอสูรเพื่อค้นหาความจริงเกี่ยวกับพ่อของเธอ และเพื่อค้นหาความจริงเกี่ยวกับตัวเองอีกด้วย

หลังจากที่ดาบพิฆาตอสูรได้ช่วยชีวิตเจ้าหญิงและครอบครัวของเธอไว้ได้สำเร็จแล้ว เจ้าหญิงก็ได้ออกเดินทางพร้อมกับดาบพิฆาตอสูรเพื่อค้นหาความจริงเกี่ยวกับพ่อของเธอ และเพื่อค้นหาความจริงเกี่ยวกับตัวเองอีกด้วย

SIAM INTER COMICS

LICENSED BY SHOGAKUKAN INC.

ผู้ประพันธ์ เล่ม 32

by TANABE Yellow

พิมพ์เป็นภาษาไทยครั้งที่ 1

กรกฎาคม 2554

เรื่อง : ภาพ	TANABE Yellow
แปล	วิสุทธิ์ พิเชษฐ์วานิช
เรียบเรียง	ปวีญญา ทรงฤกษ์, สุภชัย ศรีพันธ์
ที่ปรึกษาทางกฎหมาย	สำนักงานอรรถทนายและนิติการ
บรรณาธิการ	วิชัย ลิ่มศิริโพธิ์ทอง

จัดพิมพ์เป็นภาษาไทย ภายใต้ลิขสิทธิ์จาก : บริษัท โชกากูกัง โคเกียว ญี่ปุ่น
ผ่านบริษัท ทัดเทิล โมริ เอเจนซี จำกัด

KEKKAISHI vol.32 by TANABE Yellow

© 2010 TANABE Yellow

All rights reserved

Original Japanese edition published in 2010 by Shogakukan Inc., Tokyo

Thai translation rights in Thailand arranged with Shogakukan Inc.

through Tuttle-Mori Agency, Inc., Tokyo

สำนักพิมพ์ : สยามอินเตอร์คอมิกส์ ในเครือ บริษัท สยามอินเตอร์มัลติมีเดีย จำกัด (มหาชน)
450 ซ.พิบูลอุปถัมภ์ สาทรพราว 48 แขวงสามเสนนอก เขตห้วยขวาง
กรุงเทพฯ 10310 โทร. 02-804-3010 ต่อ 1508-1507, 1521-1523
จำหน่ายโดย : บริษัท สยามอินเตอร์มัลติมีเดีย จำกัด (มหาชน)
โทร. 02-804-3010 ต่อ 1923, 1914 แฟกซ์ 02-803-0804

高橋留美子

32

スライム
YELLOW TANGARE PRESENTS

~ความเดิมตอนที่แล้ว~

โยซีโมริออกจากคาราสุโมริมายึดบ้านร้างกลางภูเขาเป็นที่มั่นแห่งใหม่เพื่อฝึกฝนสำหรับชนิกนายท่านชูชินมารุอย่างสมบูรณ์ ตอนนั้นเองผู้ที่ปรากฏตัวพาคุณอนมาทดสอบพลังของโยซีโมริก็คือฮาซามะโทคิโมริเจ้าลัทธิวิชาชนิกมารสายฮาซามะ! เขาเฝ้ารอคอยมาเป็นเวลานานกว่า 400 ปีจนในที่สุดโทคิโมริก็ถือโอกาสนี้ถ่ายทอดวิชาให้โยซีโมริชื่อนั้นคือ “ชินโค”! อีกด้านหนึ่ง คาเครุก็รู้ถึงธาตุแท้ของนิจินากะผู้นำสมาคมลับจากบันทึกที่เหลือของมิจึรุอาจารย์ที่เคารพและสาบานว่าจะล้างแค้น ฝ่ายนิจินากะได้กำหนดศาลเจ้าอาราชิซากิที่ดินของตระกูลโอกิเป็นเป้าหมายต่อไป เวลาแห่งการตัดสินใจได้เข้ามาทุกทีแล้ว!!

สารบัญ

32

ตอนที่306	อาณาเขต -----	5
ตอนที่307	บุกรุก -----	23
ตอนที่308	เดิมเครื่อง -----	41
ตอนที่309	พ่ายแพ้ -----	59
ตอนที่310	รัฐบาลสำนักงาเบไทย -----	77
ตอนที่311	สู้รบเต็มกำลัง -----	95
ตอนที่312	รอดชีวิต -----	113
ตอนที่313	สีกาเกะ -----	131
ตอนที่314	เด็กที่บ่ซัง -----	149
ตอนที่315	พลังที่ถูกถ่ายทอด -----	167

ตอนที่ 306

อาณาจักร

ศาลเจ้าอาราชิซากิ
(บ้านใหญ่ตระกูลโอกิ)

scan by ebookcartoon
Fanpage: facebook.com/ebookcartoonclub

จะเป็น
แบบนี้ไป
ตีสเมื่อไหร่
กัน

เป็นแค่มนุษย์
ริอาจจะมา
แตะต้องที่ดิน
ของฉัน...

ให้ตายเถอะ
น่าโมโห
เหลือเกิน!

นี่
ฟังยูริเปล่า
ชิจิโร่!

Handwritten signature and notes at the bottom left corner.

หลุดจาก
โลกความจริง
ไปเล่น
เครื่องกลอนั้น
อีกแล้ว!

ผมกำลัง
รวบรวม
ข่าวสาร
อยู่ครับ

นี่ก็เพื่อ
ปกป้องที่ดิน
อาราชิซากิ
กับท่านมายุกะ
เหมือนกันนะ

ได้เอ๊ย
ไม่ว่าอะไร
ก็น่าโมโห
ไปหมด!

.....

ไอ้การที่
ได้แต่รอ
แบบนี้...

ไม่ชอบ
เลยแฮะ...

อย่างน้อย
ถ้ารู้ที่อยู่ของผู้ના
ก็โจมตีจาก
ทางนี้ได้...

น่าจะหาหลักฐาน
จากมือถือที่ส่งมา
ให้ได้แต่ว่า...

ฮึจโร
!

สรุป
แล้ว...

เธอ
จะทำให้
ทุกอย่างราบรื่น
ใช่ไหม?

จอมเวทย์
โคเกิน

ใช้ป้องกัน
เวทย์ครับ

ตอนนี้
บริเวณใกล้ๆ
ขอตแห่งนี้
ผมกางเซตแดน
ที่รุนแรงเอาไว้

ตอนเข้าออก
กรุณานำสิ่งนี้
ติดตัวไปด้วย

ขอบ
ใจ

ดู
ไว้ เป็นตัวอย่าง
คนที่ใช้แค่เงิน
จ้างมากลับมี
จิตสำนึกของ
มืออาชีพยิ่ง
กว่า

แต่ว่า
การปกป้อง
ภูเขานี้คือหน้าที่
ของคุณหนูไม่ใช่
เหรอครับ!?

ตอนนี้
ถ้าออกห่าง
จากภูเขานี้...

ปกป้อง
เมืองด้วย
สิ

ไม่ได้
เข้าใจเลย
นะ...

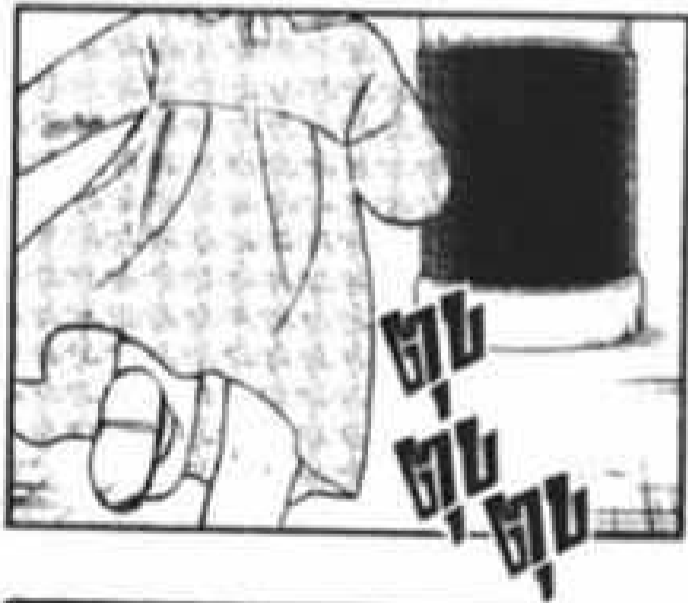
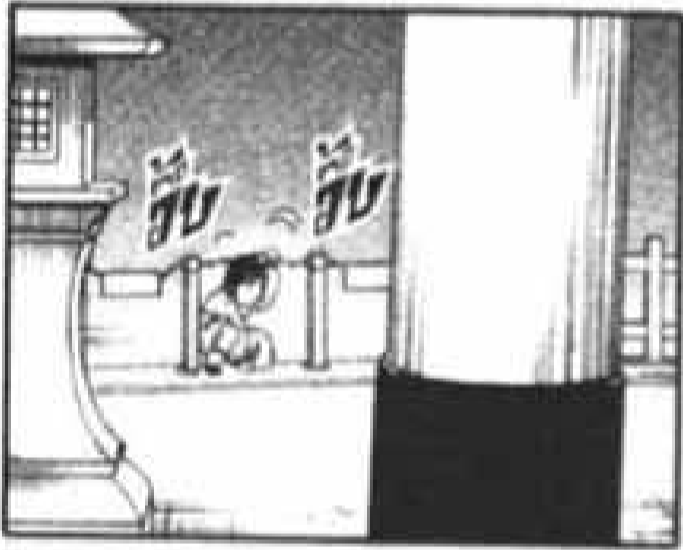
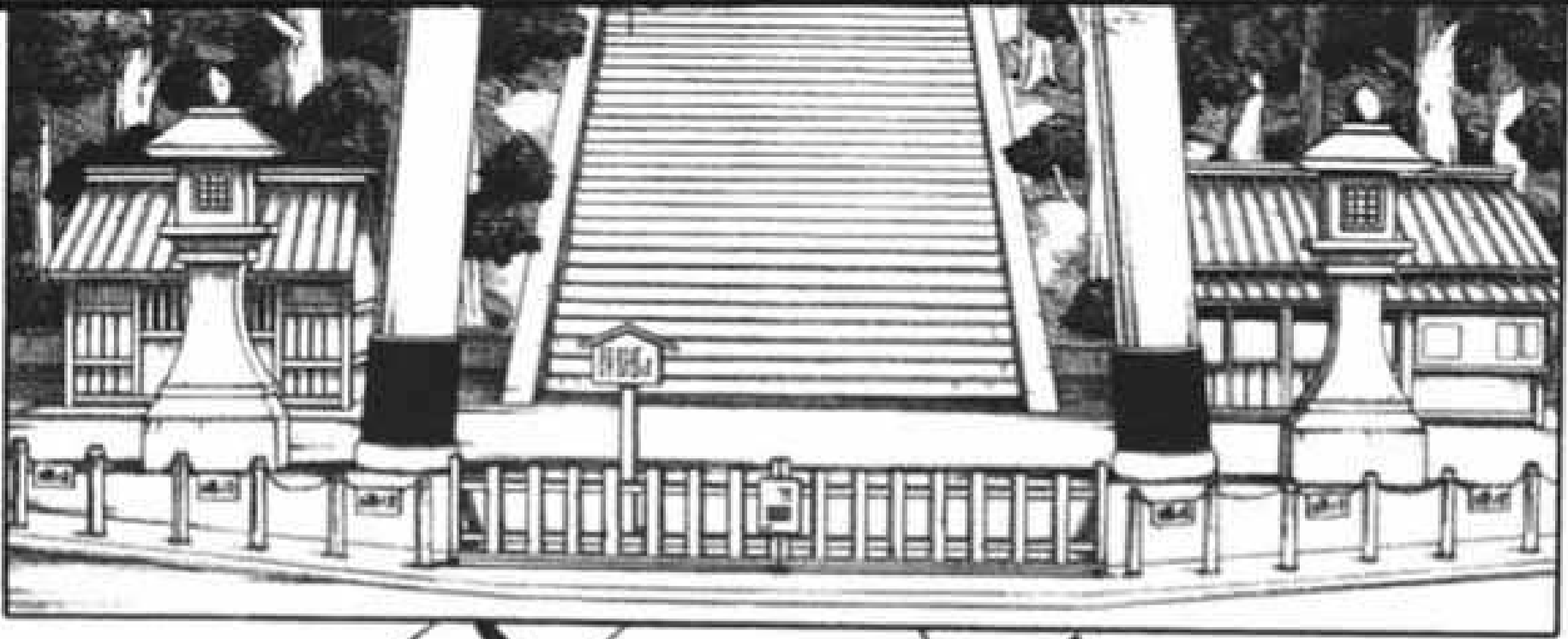
พื้นที่
แถบนี้
ทั้งหมดคือ
อาณาเขต
ของฉัน

ฉันจะ
ไม่ปล่อย
ให้ใครทำ
ตามใจชอบ
เด็ดขาด

คุณ
หนู

หรือว่า
ยังอ่าน
ตัวหนังสือ
นั้นไม่ออก

ที่นี่
ตอน
กลางคืน
เขาห้าม
เข้านะ
ห้ามเข้า

คุณพ่อ
คุณแม่
ไม่อยู่
เหรอ?

พี่จ๋า
!

ปัง

เฮ้ย!

๗ เธอเป็น พี่ชาย เผลอ? ไม่ได้นะ เด็กสองคน ออกมา ซ้ำนอก ตึกชั้น แบนนี้

เจ้าอะไร

!?

อย่ามาคุย กับน้องสาว ฉันง่าย ๆ นะ

นี่คือ...

ภาชนะเทพ แสนล้ำคัญ ของฉัน

แก...

ไปหาเจ้าคน
ที่มีตำแหน่ง
สูงกว่านี้และ
รู้สภาพภูเขา
ลูกนี้ละเอียดยมา
ที

ครับ

เฮ
พวกเด็ก ๆ
นั่น...

หัวหน้า
ล่ะ?

อยู่
ทาง
นั่น...

ฮะ
กลับมา
แล้ว

ทโมนั้น
โดนสั่งว่า
ห้ามใช้บันได
เคลื่อนไหว
นอกจากเวลา
ฉุกเฉินแท้ ๆ...

เฮ?

หัวหน้า
!

เขา
มีอะไร

ฮารุกะ

ให้พี่ยิ้ม
กำลังเหนื่อย
ได้ไหม?

อ๋อ
!

เอา
ล่ะ...

ฉันคนนี้
อุตสาหมา
เอง...

พลัง
นี่...

ขอใช้
ให้เต็มที่
หน่อย
เถอะ

เฮ้...
เป็นอะ...

!?

!!

คุณ
หนู!

จิบ
กลับมา
ด่วนเลย
ครับ!!

มี
อะไร
เหรอ

ยังไม่รู้
สถานการณ์
โดยละเอียด
ครับ แต่
ที่แน่ๆ
คือ...

เราโดน
โจมตี
!!

ปังๆ บังอาจ
มาทำอะไร
โดยผลการ
ปังๆ ในเขตแดน
ของฉัน

แล้ว

จะกลับ
เดี๋ยวนี้
ละ

ตอนที่ 307
บุกรุก

เหลือแค่เขตแดน
บริเวณใกล้กับ
ยอดเขาเอง
เหลือ...

ต่าง
สมอง...
ความ
สามารถ
สายควบคุม
จิตใจ...

พลัง
ของผู้นำ
เหรอ!

น่าจะมี
แผนรับมือ
ผู้นำอยู่นี่!

ห้องจอมเวทย์
ที่ผู้มีความสามารถ
สายจิตใจก็มีประจำ
อยู่ตั้งเยอะไม่ใช่
เหรอ!

น่า
เสีย
ตาย...

• ใช่
ไม่ได้ผล
เลยครับ

จะพว้าง
ที่กำลังอยู่
แบบนี้...

ลูกน้อง
ก็เริ่มทยอย
มารวมตัวรอบ
เขตแดนของ
ยอดเขานี้...

คง
ไม่ไหว
แล้ว...

น่าจะคิดว่า
มนุษย์ที่
อยู่นอก
เขตแดนนี้...

โดนดึงตัว
ไปเป็นพวก
หมดแล้ว
จะดีกว่านะครับ

ทั้ง
หมด...
!?

ไม่เห็นเคย
ได้ยินเลยว่า
มีผู้มีความ
สามารถ
ควบคุมจิตใจ
ที่แข็งแกร่ง
ขนาดนั้น
อยู่!?

เคยได้ยินว่า
ต่อให้เป็น
ผู้ใช้วิชาฝีมือ
อย่างมาก
ก็เคลื่อนไหวได้แค่
คนต่อครั้งหนึ่ง...

ฮ...
ตูดพลัง
ของยูน่า
เกินไป...!

พ่อ
ล่ะ!?

น่าจะ
อยู่ใน
ศฤหาสน์
นี่...

บอกแล้ว
ใจครับ
ว่าทุกคน
!!

!!

เป็นอะไร
ไปคุณ
โตเกิน?

พวก
ลูกศิษย์
ที่พามา...

ดูเหมือนจะ
กำลังทดลอง
ตาย
เซตแดนของ
ผมอยู่ครับ

ขอโทษด้วย...
แน่นอนผมจะ
พยายามทุ่มเท
กำลังทั้งหมด
รักษาเซตแดน
เอาไว้แต่...

พวกนั้น
เป็นลูกศิษย์
ฝีมือกาจ
คงจะ...

ไม่จริงน่า
ถ้าฉันไม่เทพ
บนยอดเขา
ลูกนี้โดน
ยึด...

ก็เท่ากับ
ที่ดินผืนนี้
ถึงกาล
อวสาน
นะสิ!!

เพราะ
ฉะนั้น
ท่านอิจโงะ

ถ้า
กังวล
นัก...

ก็ช่วยไป
ฆ่าพวก
ลูกศิษย์
ของผมที่
เถอะครับ

คุณ
หนู!

แม่ไม่มีวิธี
ป้องกัน
การโจมตี
ของเจ้านั้น
แต่ว่า...

เรื่อง
ความเจ็บ
ฉันน่าจะ
เหนือกว่า

ถ้า
ดัดลมหายใจ
เจ้านั้นได้
การล้างสมองของ
พวกลูกน้องก็คง
คลาออก

แต่ว่า
ไม่มีใคร
รู้รูปร่าง
ของผู้นำ
นะครับ
!?

จะอยู่ใน
ภูเขาลูกนี้
จีเบลาก็
ไม่รู้...

เดะน่า
หาคนที่
น่าสงสัย
เบาะแสดคือ
เด็ก

เด็ก...

เท่าที่ได้ยิน
เสียงจากใน
โทรศัพท์นะ

เรารู้จัก
สมาชิก
หน่วยต่อสู้ที่
สังกัดผู้นำ...

ถ้าพามา
ด้วยละ
ก็...

ฮ๊ะ!

จะว่าไปแล้ว
ข้อมูล
พบเห็น
ผู้นำสงสัย!

ถึงมี
แต่ข้อมูล
โคมลอย
แต่ว่า...

ตอน
แรกสุด
ถ้าจำ
ไม่ผิด...

บอกว่า
มีเด็กสองคน
อยู่ตรง
ปากทางเข้า
ด้านหน้า...

นั่น
แหละ

ภาพมัน
และคงดูยาก
สินะครับ...

เดอะน่า
สับเปลี่ยนภาพ
ไปเรื่อยๆ

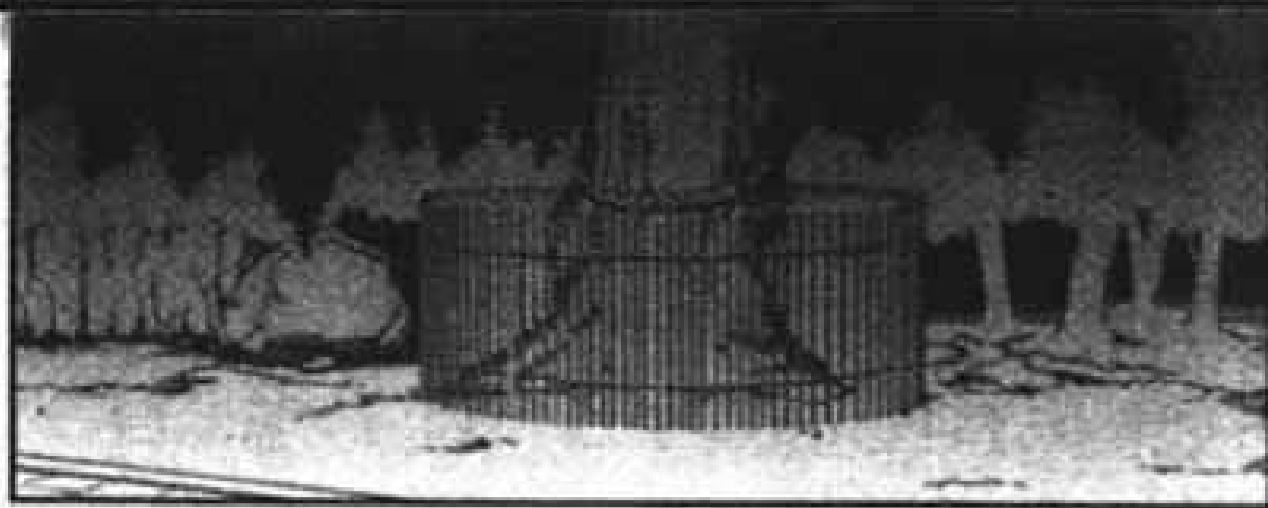

ถ้าที่ดิน
อาราชิซากิแห่งนี้
ถูกล่าไป พวกเขา
จะเป็นยังไงต่อ
หรือครับ?

หุบปาก
เดอะ

นี่เป็น
ความ
จับผิดชอบ
ของฉันทัน

ฉันทันจะ
หาทาง
แก้เอง

scan by ebookcartoon
Fanpage: facebook.com/ebookcartoonclub

ดูเหมือนพวกลูกน้องของแกจะเที่ยวทำลายที่ดินของฉันท่าน...

นี่มันหมายความว่ายังไงกัน...

ฮ่า...

ขอโทษครับ ลูกน้องผมโดนศัตรูดึงไปเป็นพวกหมดแล้ว

แต่ว่า ท่านกับต้นไม้เทพ ผมจะปกป้องเออครับ

คุณหนู!

ไอ้คนไร้ประโยชน์...

อุตสาหกรรมทำลายไว้น่ะ...

มีปัญญาแค่นี้เองเจอะ!!

ฆ่าซะ

ฆ่า
เจ้าพวกแมลง
ที่ย่ำยีภูเขาลูกนี้
ให้หมด

ด้วยมือ
ของแก

ถ้าเป็นพลัง
ของแกคง
ทำได้สบายๆ
ไซโหม

ฉันอนุญาต
ให้เป็น
กรณีพิเศษ

ท่าน
มายุกะ

ผม...

อยู่ในฐานะ
ที่ต้องปกป้อง
บ้านกับที่ดิน
ครับ

ลูกน้อง
ก็เป็นส่วนหนึ่ง
ของตระกูลโอกิเงา
เหมือนกัน

เรื่องนั้น
ผมทำไม่ได้
หรอกครับ

กล้า
ต่อปากต่อคำ
กับฉันคนนี้
เฮอะ!!

แบก...

จะทำลาย
ทุกอย่าง
ให้ราบเลย
!!

บอก
แล้วใจครับว่า
ผมจะปกป้อง
ท่านด้วย!

พวก
ลูกศิษย์
ทุกคน...

เซตแดน
โดนทำลาย
แล้ว?

ขอโทษ...
!!

อย่างน้อย
ขอเดินเครื่อง
กับศึก
สุดท้าย!

ผมสั่ง
เวทมนตร์ที่ทำ
ให้มองเห็น
การโจมตีทางจิต
ในขอบเขต
ของเซตแดน
ข้างหน้านี้นี้
ทำงานแล้ว
ครับ!

มีฤทธิ์
10
นาที!

ถึง
ป้องกัน
การโจมตี
ของศัตรู
ไม่ได้...

แต่
น่าจะ
สามารถ
หลบพ้น
!

หนี
ไปเถอะ
ครับ!!

ท่าน
มาชุกะ

อนุญาต
ให้ผมใช้
วิธีสุดท้าย
เถอะครับ

ผมจะตัด
ขอตเขา
ออกจาก
ที่ดิน

ไม่รู้ว่าจะ
ไปได้สวย
หรือเปล่า
แต่ว่า..

ปากทางเข้า
โลกต่างมิติอยู่
ในต้นไม้เทพนี้
อาจป้องกัน
การบุกรุกสู่ข้างใน
ก็ได้ครับ

จะตัด
ที่ดิน
เหรอ!?

คิดว่าฉันจะทน
เรื่องน่าอับอาย
แบบนี้ได้ไง

!!

ตัด
ตัด
ตัด

ตัด

!!

ไม่ให้
อภัย..

ไม่ให้
อภัย
เด็ด
ขาด...

นั่นคือ
พลังของ
ยูน่า...

ผมก็
ไม่ยาก
ทำแบบนี้
หรอก!

คุณ
โคเก็น

แต่
ว่า...

การปกป้อง
ทั้งสองอย่าง
มีแต่ต้องทำ
แบบนี้

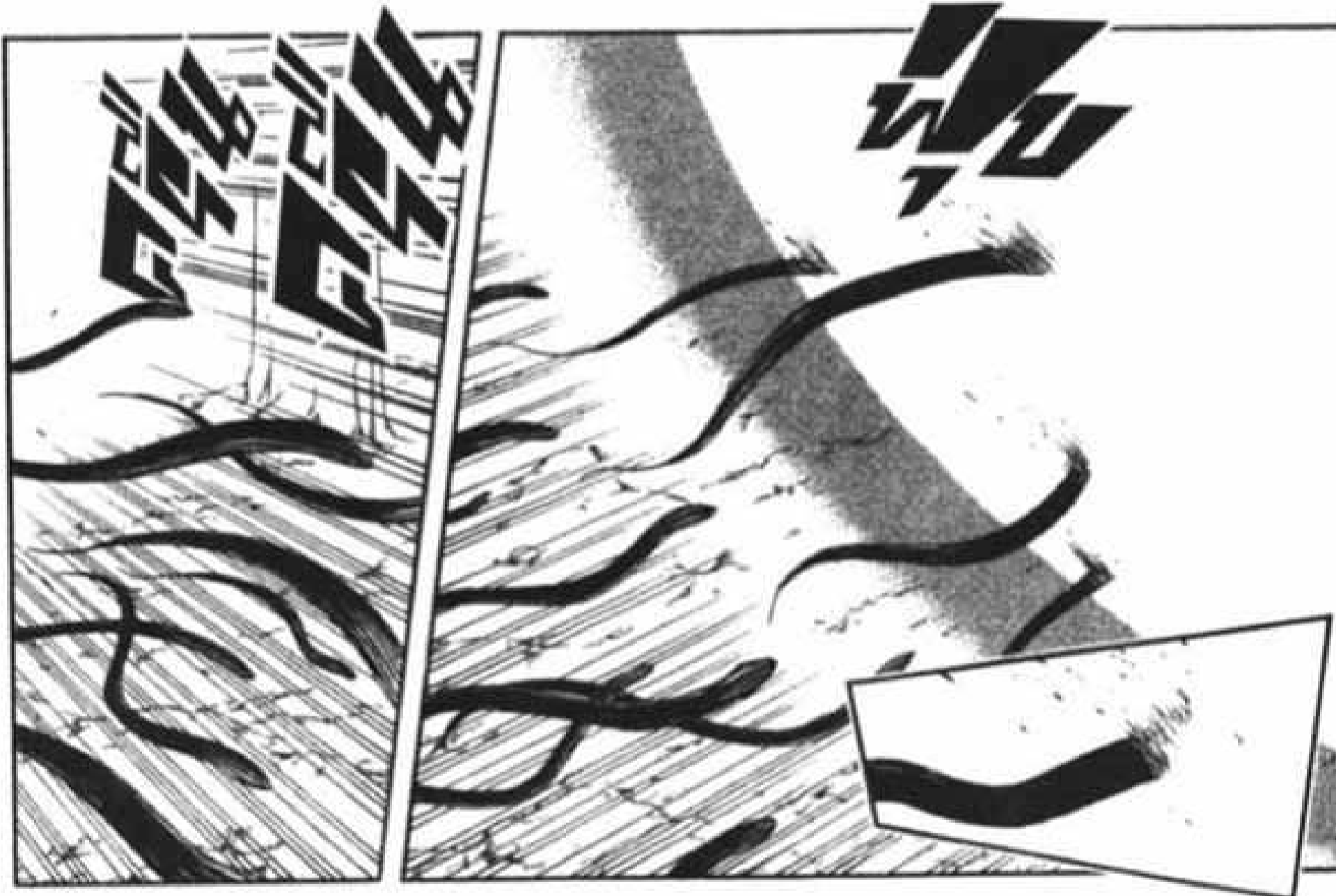
!!

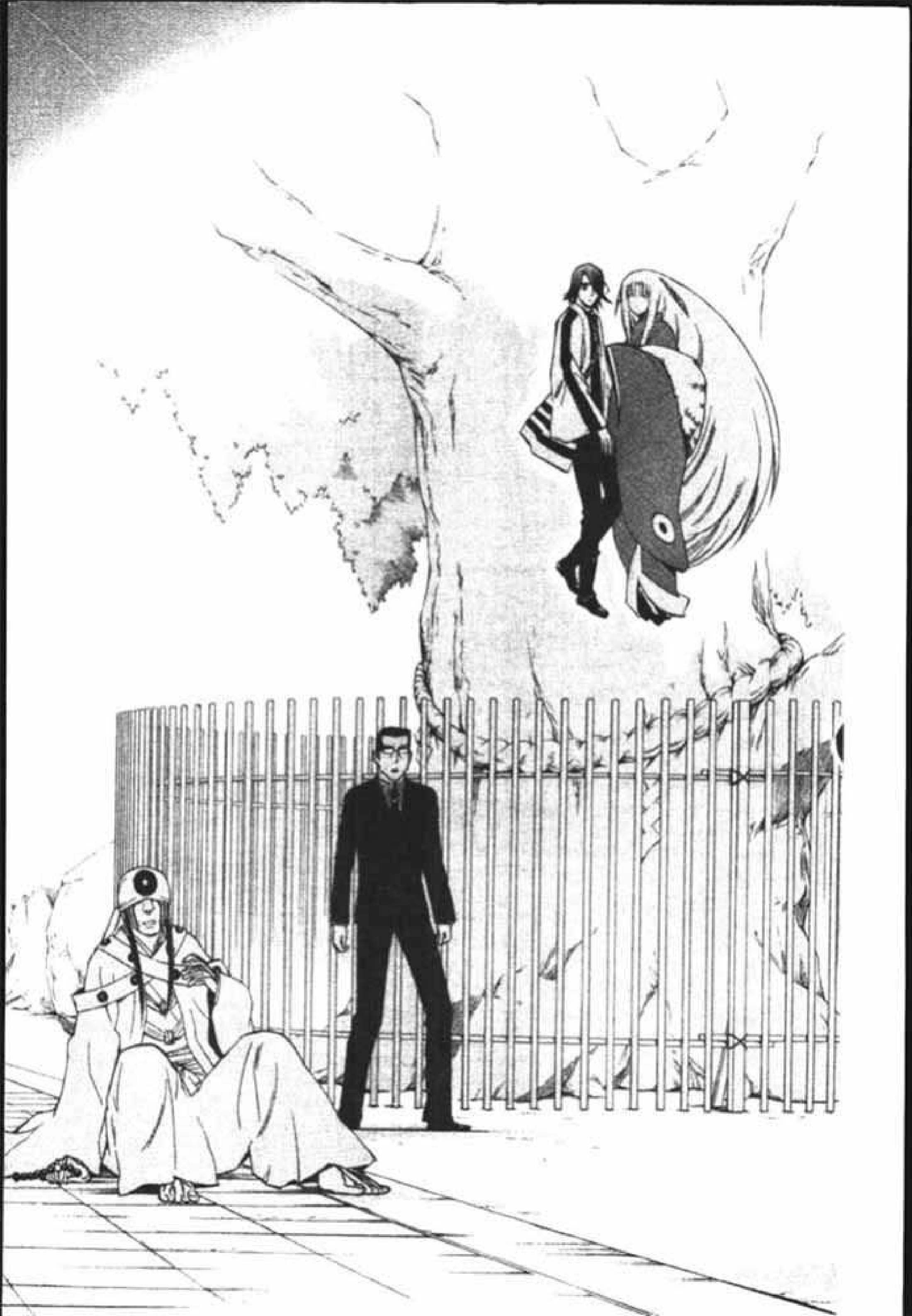

ตอนที่ 308: เติบใหญ่เครื่อง

ตอนที่ 308
เดิน
เครื่อง

สุมิมุระ
โยชิโมริ...

ดูเหมือนเป็น
วิชาเดียวกับ
ที่เคยใช้ใน
คาราสโมริ
แต่ว่า...

ไม่มี
ความรุนแรง
เหมือน
ตอนนั้น...

ยิ่งกว่า
นั้น...

กลับทำให้
จิตใจอันรุ่มร้อน
ของทางนี้
สงบลงใน
พริบตา...

คราวนี้ถึง
กระทั่งพวกเรา
เข้ามาด้วย คิด
อะไรกันแน่
นะ...

อาจารย์
นะ...

!

บอกว่า
นายเก่ง
แต่ว่า...

คงป้องกัน
พลังของ
ยูน่าไม่ได้

เรียกว่า
การโจมตี
ทางจิต
สินะ?

ที่เหมือน
กับยูน่า
นะเหรอ?

ฉันไม่ได้
ขอร้อง
นายนะ?

อืม...

ฉันแค่
ทำตามใจ
ตัวเองนะ

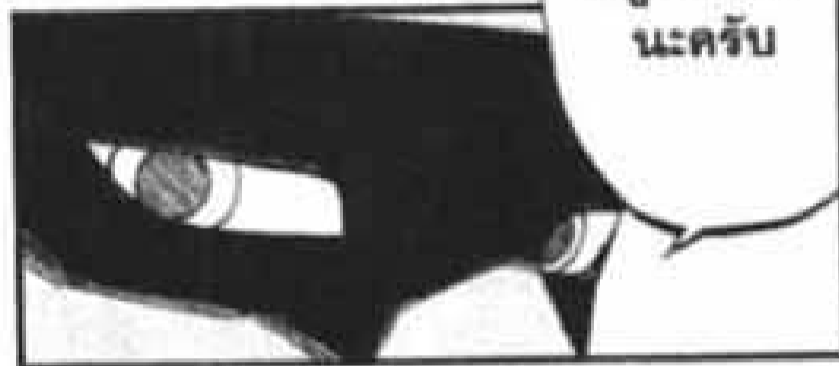
ก็ไม่อยากเห็น
เมืองหรือว่า
ที่ดินโดนทำลาย
นี่นะ!

พี่
แสงสว่างนั้น
อะไรเหรอ?

.....

จะใช้
ซินโค...

คลุม
ภูเขาสูกัน
ในพริบตา...

ทำลาย
เจ้าชุนันโท
เกลี้ยงเลย
ละกัน

ขอชิมพลัง
หน้อยโตโตม
ชูชินมารุ?

ได้
เลย
!!

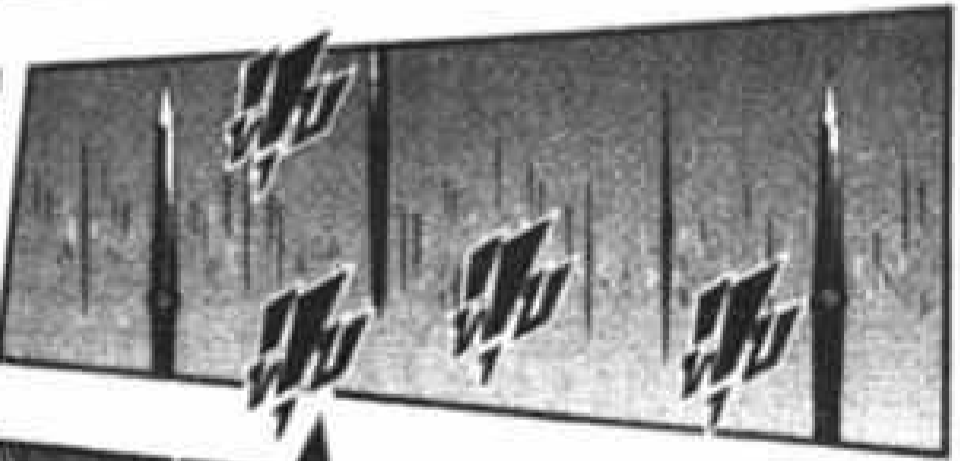

เอาล่ะ
นะ!!

!

บูบ บูบ บูบ บูบ

ไม่เป็นไร
การโจมตี
แค่นี้
ไม่มีปัญหา
หรอก

บูบ

เอา
ล่ะ...

เดิน
เครื่อง...

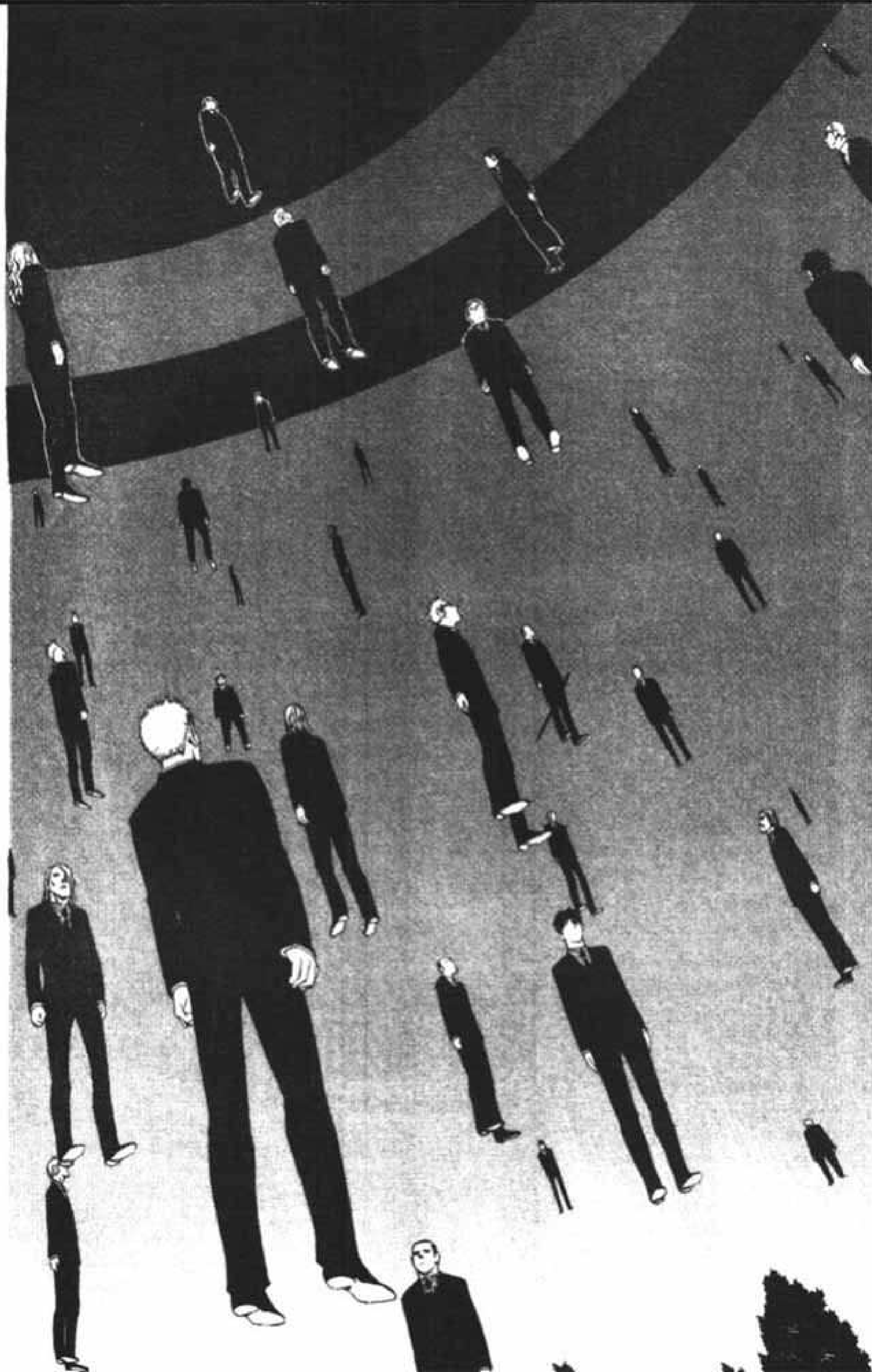
เวทมนตร์
ปิดท้าย

แปะ

อะ...

เอ
?

พวก
ฮุกน่อง
ลอยขึ้นไป
บนฟ้า...
!?

นี่
มัน...

หรือ
ว่า...

เป้าหมาย
ที่แท้จริง
ของผู้นำ
ก็คือ...

อะไร
กัน...

เป้าหมายของ
นิจินากะ
ไม่ใช่ที่ดิน
แต่เป็นคน
เหรอ...

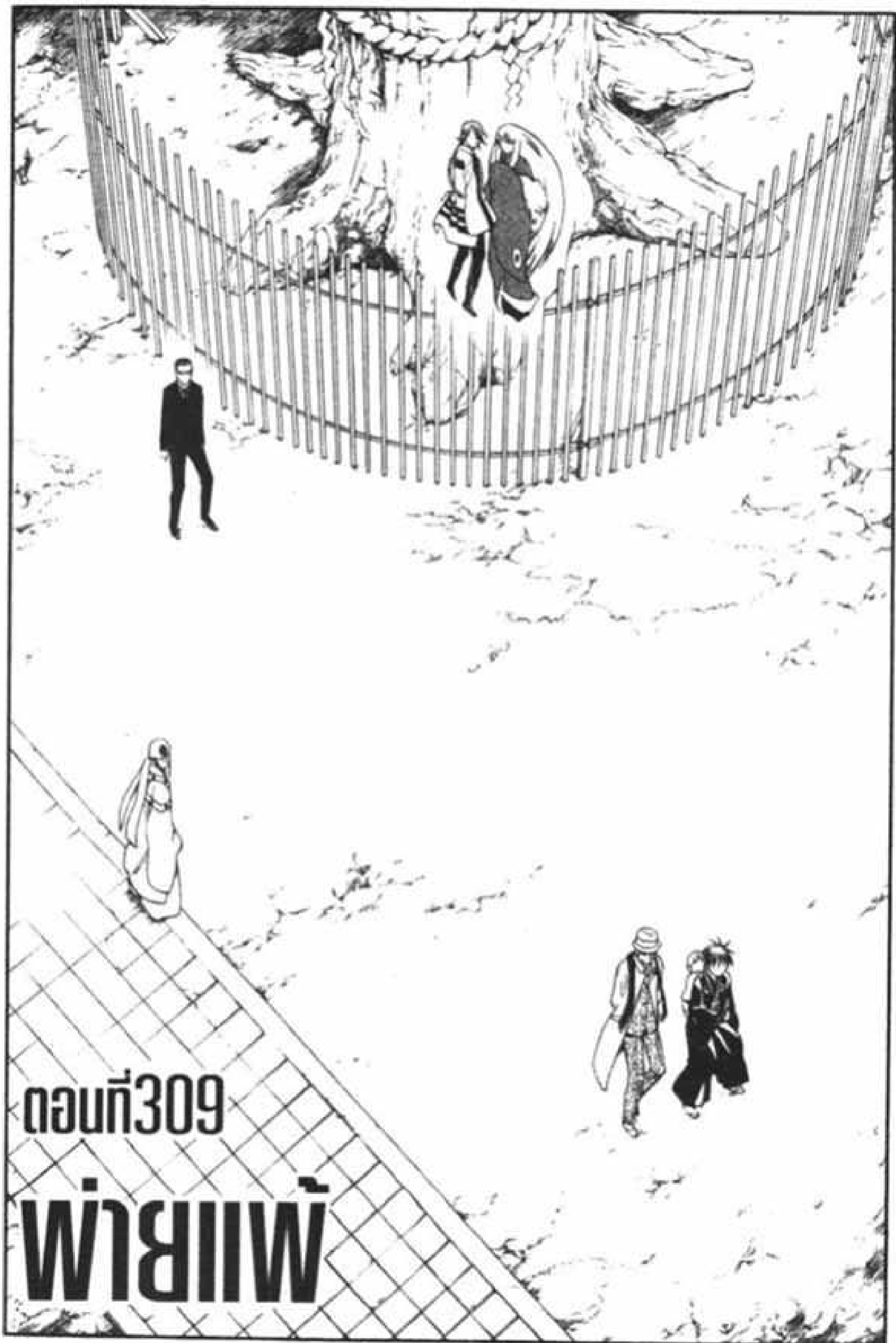
โธ
สุดยอด
เลย!

ตอนที่ 309 พายุไฟ

ตอมที่ 309

พิพิธภัณฑ์

ท่าน
ฮิจิโงะ...

ซัง!

ดันมา
เสียด่า
ให้กับ
เวทมนตร์
แบบนี้...

ไม่นึกเลย
ว่าการลักพาตัว
พวกลูกน้อง
ของคุณ...

คือ
เป้าหมาย
ของผู้นำ...

ต้อง
ขอร้อง
ที่ไม่มี
ประโยชน์
เลยครับ...
!!

ช่าง
เถอะ...

พวก
ลูกศิษย์
ของนาย
ก็โดนเอา
ตัวไปด้วย
ไม่ใช่เหรอ

คุณ
หนู
!
แต่ที่ว่าเรา
รอดพ้นจาก
สถานการณ์
เลวร้าย
ที่สุดแล้ว
นะครับ

ขอ
เพียง
คุณ...

กับที่ตีนิสินนี่
ปลอดภัย
ตระกูลโอทากิก็ยิ่ง
พอมือหนทาง

นาย
ท่าน

โธ
สนุกจัง!

พอใจ
จริงๆครับ
?

ถ้าฉันสินนี่
สนุกแค่นี้
เถอะนะครับ

เป็นอะไร
หรือเปล่า
โยชิโมริคาง

ไม่
เป็นไร...

สีหน้า
ไม่ดี
เล็กน้อย

ช่างกาย
มีอะไรผิด
ปกติไหม?

โยชิโมริคาง
นี่ก่อน
เถอะ

คล้ายวิชา
ไร้จิต
ออกด้วย

ฮัม...

ท่านมายกะ
ปกป้องที่ดิน
ไว้ได้แล้วครับ

ผม
ต้องไปจัดการ
เรื่องหลังจากนี้
ขอเชิญพักผ่อน
เถอะ

ถึงอย่างนั้น
ที่ดินก็เสียหาย
รีบทำให้กลับ
เป็นเหมือนเดิม
ล่ะ

ทราบ
แล้ว
ครับ

อะไร
กัน...
?

ร่างกาย
ไม่มีแรง
เลย...

ฮา...

ขอโทษนะ
ซิจิโร่

ไม่ได้
ซอร์อง
อะไรนาย

ฉัน
ต่างหาก
ควรจะรู้ตัว

การล่าที่ดิน
เทพเจ้าเป็นต้อง
ใช้ผู้มีความ
สามารถสาย
ควบคุมมิติ
อย่างนาย

สามารถ
สันนิษฐาน
จากเรื่อง
พวกนั้นได้
อย่าง
เหลือเฟือ

เบอร์
สาม...

!

การที่
เด็กหนุ่มชื่อ
ฮิโระ โซจิ
ถูกส่งไป
บ้านนาย...

คงเพื่อ
เตรียมจุดโจมตี
คาราสึโมริ
แล้วก็อีก
อย่าง...

ไม่ใช่
อย่างนั้นนะ
พี่...!

ที่ผม
ไม่เรียกร้องอะไร
เลยจากพวกพี่ๆ
เพราะไม่อยากทำ
ให้เกิดบาดแผล
มากกว่านี้...

ไม่ใช่
ไม่ต้องการ...

ฮ...

เพราะซี
แหละ
เจ้านี่ถึง...

ซิจไร

พ่อ...

น่า
สมเพช
จริงๆ
นะ

ครับ...

ซิจิมะ

ฮะ
ครับ

ยัง
ไม่สามารถ
ตรวจสอบ
ทั้งหมดได้
แต่ว่า...

ดูเหมือน
พวกที่ไปประจำ
ในเมือง
จะปลอดภัย
ครับ

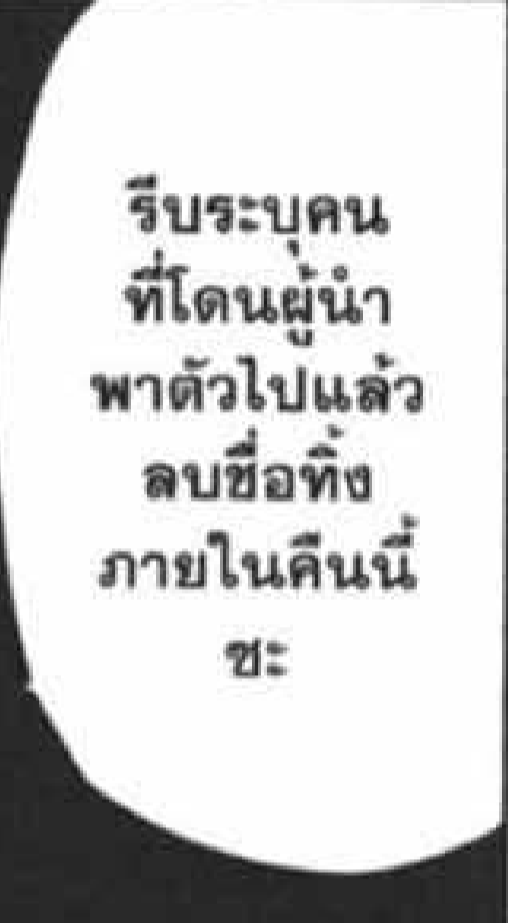
เพราะคุณหนู
บอกให้เพิ่มคนไป
ประจำในเมือง...

เลย
เหลือคน
อยู่หนึ่ง
ในสาม

ฮัน
เทร่อ...

ถ้า
อย่าง
นั้น...

รีบระบุคน
ที่โดนผู้ंना
พาตัวไปแล้ว
ลบชื่อทิ้ง
ภายในคืนนี้
ซะ

ถ้าคน
ของเราถูก
เอาไปใช้ทำ
เรื่องแปลกๆ
จะลำบาก

ทงาบ
แล้ว
ครับ...

พ่อ!

ซิจิโร่
แกคอยสั่งการ
พีนพูกุเขา
ลูกนี่

คิด
จะ...

ทอดทิ้ง
ลูกน้อง
เทร่อครับ
?

ไม่ใช่
ลูกน้อง
แล้ว

ถ้าเหลือ
หนึ่งในสาม
ก็ยิ่งพอ
ฟื้นตัวได้

อย่าคิด
อะไรไม่เข้า
เรื่อง

ถ้ายอมรับ
ไม่ได้ก็จง
จัดการด้วย
ตัวคนเดียว

ไม่ให้
ขี้มลูกน้อง
ของฉัน
ทรอกนะ

.....

ทราบแล้ว
ครับ

ซิจิมะ
ไม่เป็นไร
ไฮโหม
ครับ

เพราะพ่อ
มอบให้เป็น
ผู้ติดตาม
ในวันเกิด
อายุ 7 ขวบ
ของหม

ใจคู่ใจ
กลับไป
คฤหาสน์

จะ
มอบงาน
ให้แกทำ
ด้วย

ครับ...

ถ้าเป็น
แค่คนที่
น่ารังเกียจเฉยๆ
มันก็คงดี
หรอก...

โยชิโมริ
ชินโท
ไหม?

ไปกัน
เถอะ

ขอบใจ
นะ

ผลลัพธ์
เท่ากับ
ช่วยเรา
เอาไว้

ขอเป็นตัวแทน
ทั้งตระกูล
กล่าวขอบคุณ

คุณ
หนู...

คุณท่าน
ออกมาจับ
บหลกปรก
เพื่อคุณ
นะครับ

แล้ว!

ไม่มีใครไหน
จะรู้สึกว่าคุณ
โดนคน
จำนวนมาก
ปกป้องเท่ากับ
คุณนี่เลย

น่า
หงุดหงิด
จริงๆ

.....
ในเมื่อพ่อ
ปล่อยมือ...

นั่น
ก็คือของ
ของฉัน

ต้องชิง
คืนมาจาก
ผู้นำให้ได้

หากว่า
ตอนนั้นใช้
ซินโคโทให้เร็ว
กว่านี้และ
ใหญ่กว่านี้ได้
ละก็เน...

ก็ใช่
เสียดายได้
จนถึง
ตอน
สุดท้าย
ไม่ใช่
เหรอ

เกิน
แล้ว
ละ

ถ้า
ทำแบบนั้น
ได้คนก็
ไม่ต้องถูก
เอาไป...

บาง
ที...

การล้าง
สมอง...

ซอหมอนั้น
อาจจะกลายเป็น
ตัวชิเปล่า
นะ...

"ถ้า,
หากว่า"
พูดคำพวกนี้
ไปก็ไร้ความ
หมาย

การทดลอง
ชิบราบรันดี
แต่นั้นก็พอ
แล้ว

การ
ทดลอง
ชิบ?

เพราะว่าบ้านของ
ซิจิโร่มีอันตราย
ถึงได้มาไม่ใช่
เหรอ?

แน่นอน
เรื่องนั้น
ก็ใช่

แต่ว่า...

หน้าที่
ของเธอ
มีอย่างเดียว

นาย
พูดแบบนั้น
ตลอดเลยนะ

อย่าบอกนะว่า
เรื่องอื่นนอกจาก
การฉนึ่กจะเป็นใจ
ก็ใช่?

ฉนึ่ก
ฉนึ่ก
ฉนึ่ก

ฉนึ่ก
เพื่อเธอ
ต่างหาก

ดูร่างกาย
ที่อ่อนล้า
นั่นดี ๆ สิ

สินนี้
ฉนึ่กมั่นใจ
แล้ว

ต่อจากนี้
ห้ามสนใจ
เรื่องอื่น
อีก

เธอ
ไม่มีเวลา
แบบนั้น

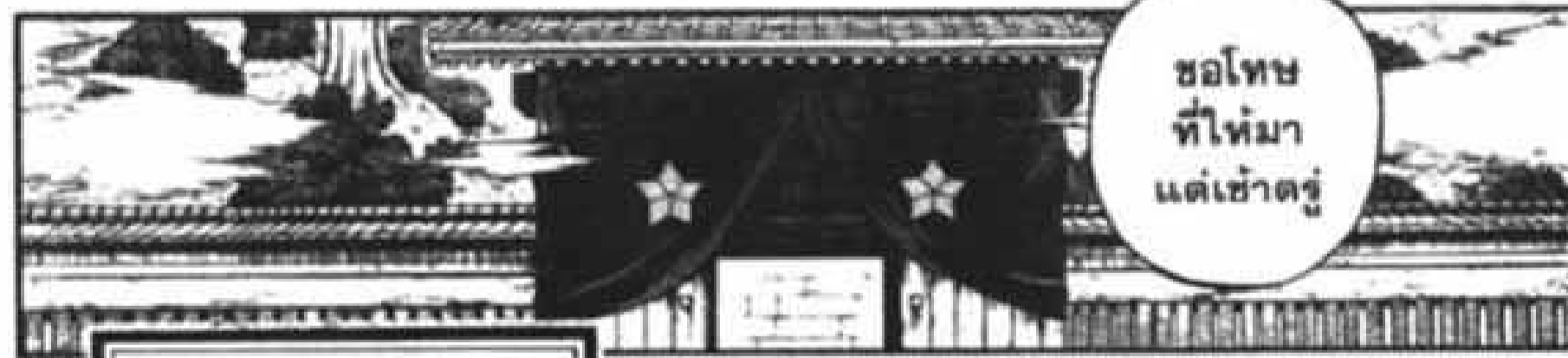

เข้าใจ
นะ

ตอนที่ 310

วุ่นวายสำนักงาญใหญ่

ขอโทษ
ที่ให้มา
แต่เข่าตู่

การประชุมผู้นำสูงสุด
ของสมาคมลับ
จูนินนโค

ถ้า
ฉัน...
มาเริ่ม
กันเถอะ

ท่าน
เม
อัน...

ดูเหมือน
จำนวนคน
จะไม่พอเน
ครับ?

ใช่

ท่านฮีโรมิ
ที่เป็น
อันดับหก...

สองจดหมาย
บอกว่าจะดอนตัว
กับป้ายสมาธิ
มาให้เมื่อ 3 วัน
ก่อน

เซ่ด

ไว้
ความรับ
ผิดชอบ
จริงๆ
นะ!

หรือว่า
ท่านคิโตอิน
ก็ด้วย...?

ท่านคิโตอิน
ขยับขี้ขอกให้
ขกเลิกการลา
ออกไว้ก่อน
แต่ว่า...

ไม่ยอม
ให้พบ
หน้า

วันนี้
คงไม่คิด
จะโผล่มา
นั้นละ

เซ่ด

เหลือแค่
5 คนแล้ว
เธอ...

ไม่จริงน่า!
เมื่อคืน
บ้านใหญ่ซอส
โอกิโตนบุก
นะ?

ต่อไป
ต้องเป็น
สำนัก
ฮานใหญ่
แน่...

เซ่ด

เรา
ไม่มีเวลา
แล้ว...

เจียบ
หน่อย

สถานที่สำคัญ
ส่วนใหญ่โดนทำลาย
ตอนนี้สำนักชานโพย
คือปรากฏการสุดท้าย
ของสมาคมลับแล้ว...

หัวหน้า
ที่เคยมี 12 คน
ที่เคลื่อนไหวได้
ก็เหลือแค่
พวกเรา 5 คน

ถ้าพวกเรา
ซึ่งเป็นศูนย์กลาง
สูญเสียชีวิตภาพ
และที่นี่โดนตี
แตก...

สมาคมลับ
ก็เท่ากับ
ตาย

แต่ว่า...

ไม่ยอม
ตาย
ง่าย ๆ...

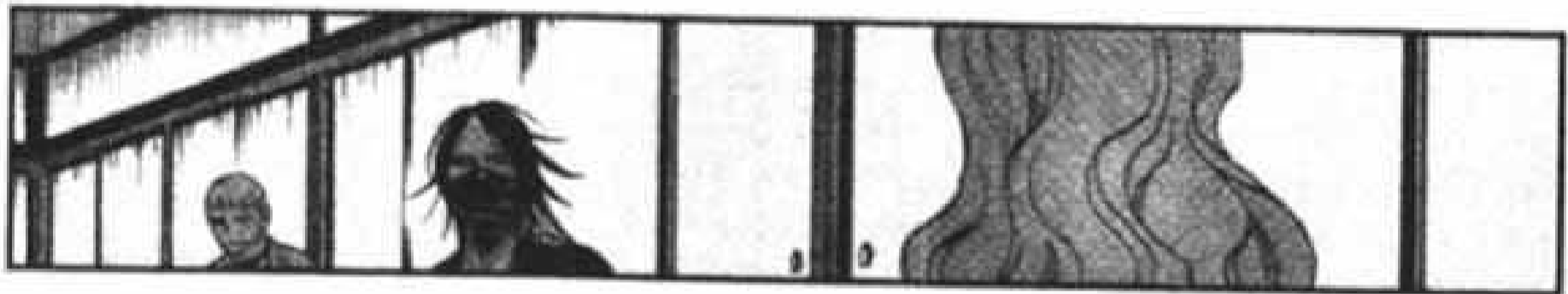
แบบนี้
หรือ

ผู้นำ
คือคน
ในอดีต...

พวกเขา
คือคนใน
ปัจจุบัน...

การต่อสู้
เป็นงาน
ถนัดของ
พวกเรา

ใช่ไหม?
ทุกคน

วันนี้หาก
จะกำหนด
แผนการรบ

ทุกคน
คิดว่าคงรู้แล้ว
แต่ว่า...

สภาพของ
บ้านใหญ่โอ๊ก
เมื่อคืน
รบจนสมิมุระคุด
ที่ทำหน้าที่
สังเกตการณ์ช่วย
ราชธานี

สมิ
มุระ
คุด?

ศัตรูบุก
ครับ

ล่อให้หมุน
สักหน่อยดี
ไหมนะ

เอาไป
กิน

ไม่จริง
น่า...

นี่เพิ่งผ่านไป
ไม่กี่ชั่วโมง
หลังบ้านใหญ่
ตระกูลโอกิถูก
จูโจมเออเนะ!!

เซตแตน
ที่มวกางไว้ทั่ว
สำนักงานใหญ่
โดนโจมตีครับ

!

เซตแตน
ทางชั้นล่างโดน
ทำลายไปหลายแห่ง
แล้ว!

ถ้าไม่โจมตี
อีกหลายครั้ง
คงจัดการ
ทั้งหมดไม่ได้
สินะ...

แข็ง
ผิดปกติ
เลย

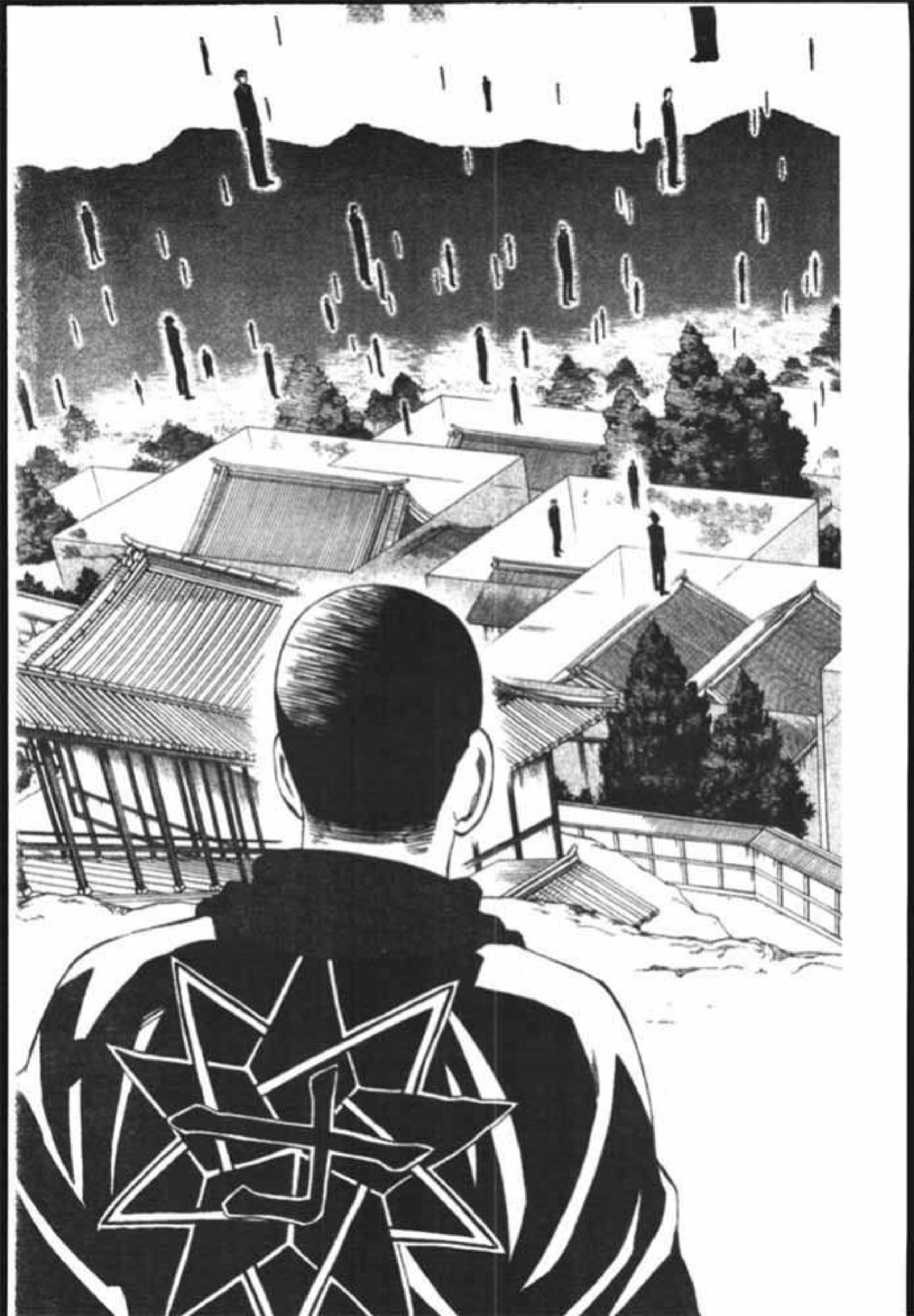

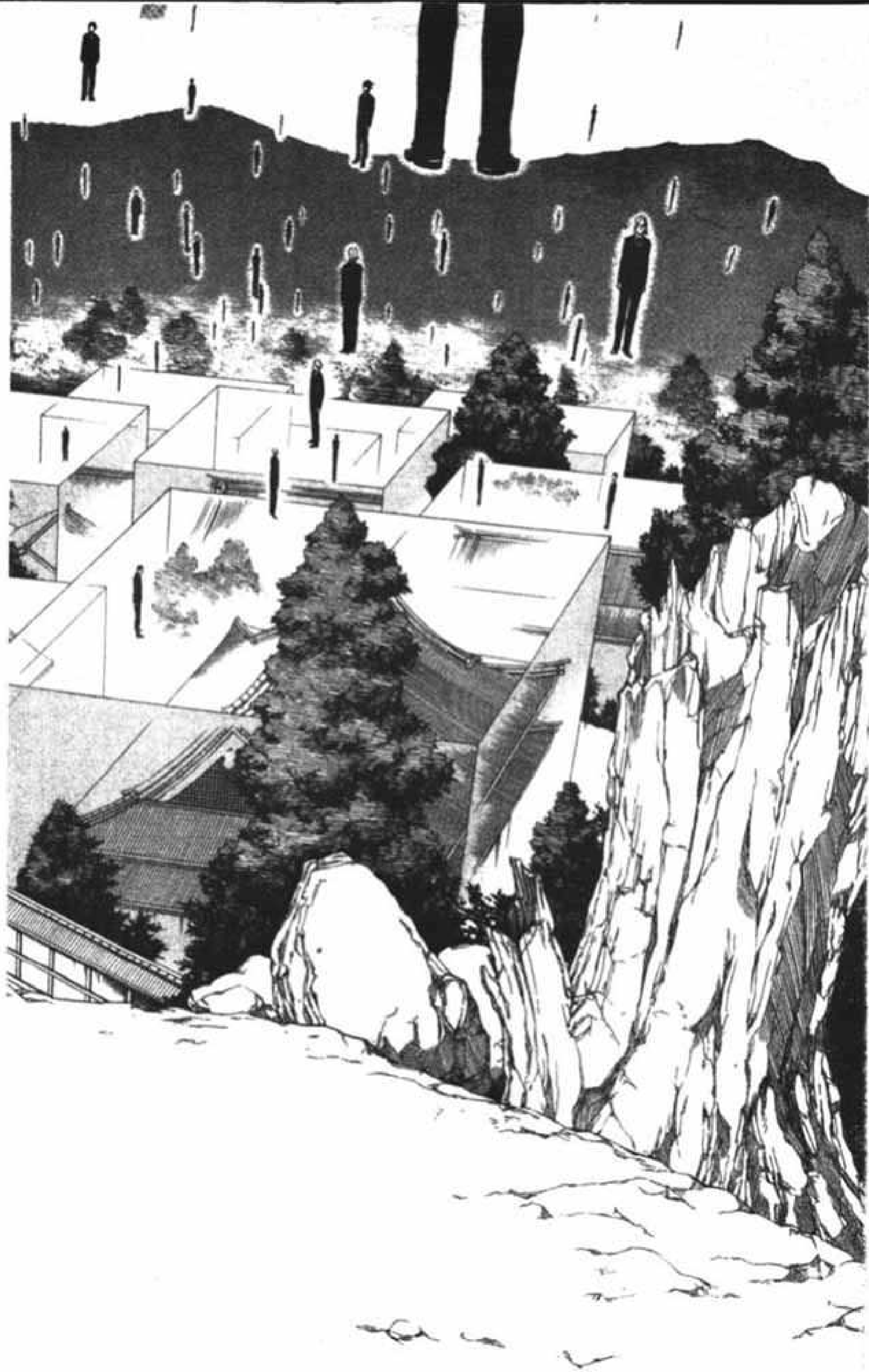
โอ๊ะ

เฮ
เฮ

ยังจัดการ
เซนต์น
ไม่เสร็จเลย
นะ

เวทมนตร์
ของฉันทันเรียกว่า
ซีพจรมังการแห่งพสุธา
การควบคุมพลังนั้น
คือแก่นแท้

หากออก
ห่างจากพื้นดิน
ก็ไร้ความหมาย
นะสิ!

จุนินโค อันดับที่ 12
จูโฮ

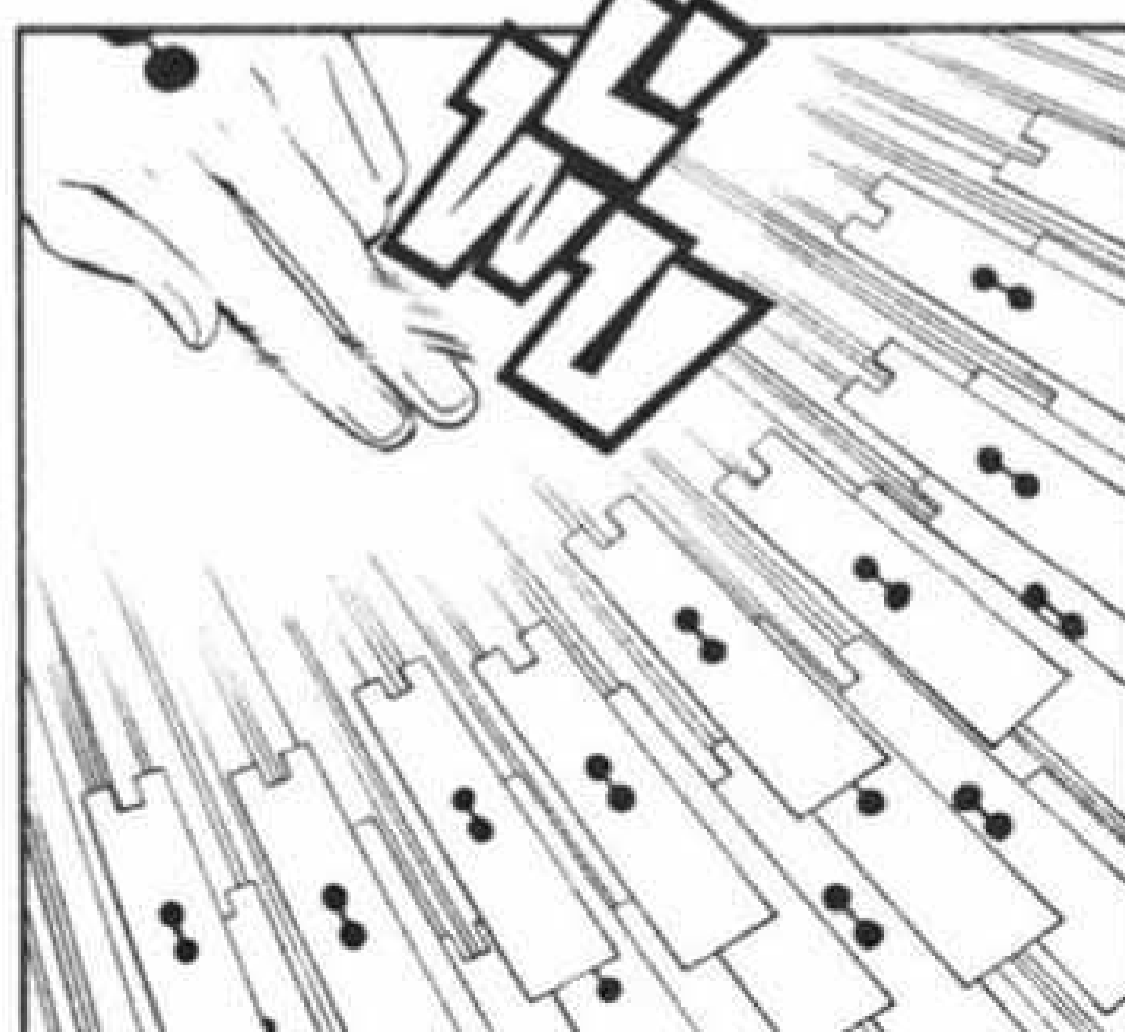
น่า
น่า
คุณ
จูโฮ...

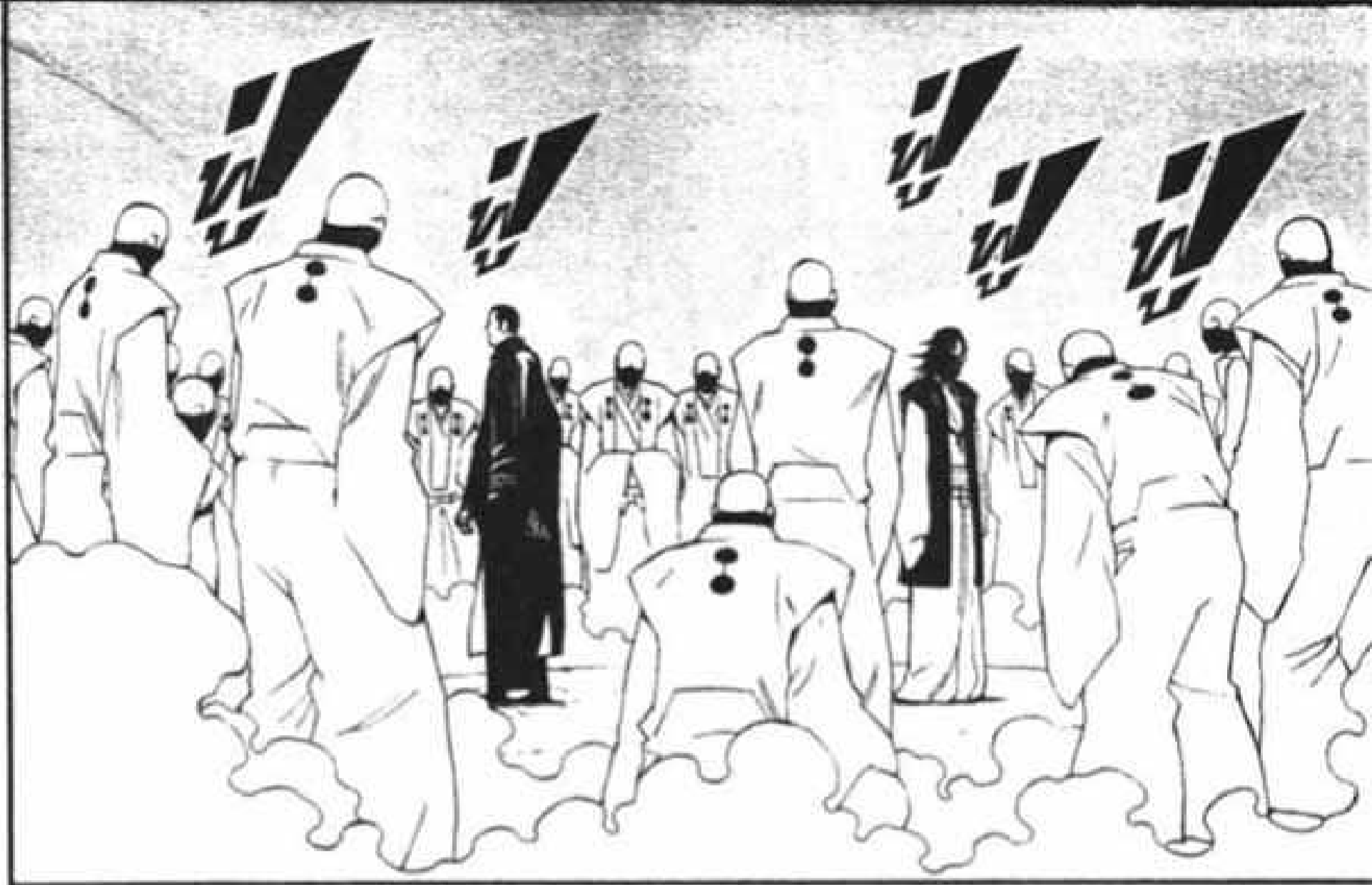
ฮือโฮ
เขตแดนของ
ที่นี่ก็คงทน
ได้ไม่นาน
หรอก

ดำโตน
ทำลาย
ก็แค่กาชใหม่
เท่านั้นเอง
ครับ

ฮ... จุดเด่น
ของแกก็แค่
ไซวิชาได้เร็ว
เท่านั้นล่ะนะ

พลังของแก
คงเตรียม
ทหารมาก ๆ
ไม่ได้ใช่ไหม

ถ้าเขตแดนนี้
โดนทำลาย
เชิญไปปกป้อง
สมบัติอยู่เฉย ๆ
ช่างโน่นเถอะ

รู้พลัง
ของ
ผู้นำ

แล้ว
ใช่ไหม
ครับ

การตัดขาด
เพื่อไม่ให้โดน
ตูดก๊นคือ
จุดสำคัญครับ

แล้ว
แบบนี้จะสู้
ได้เหรอ?

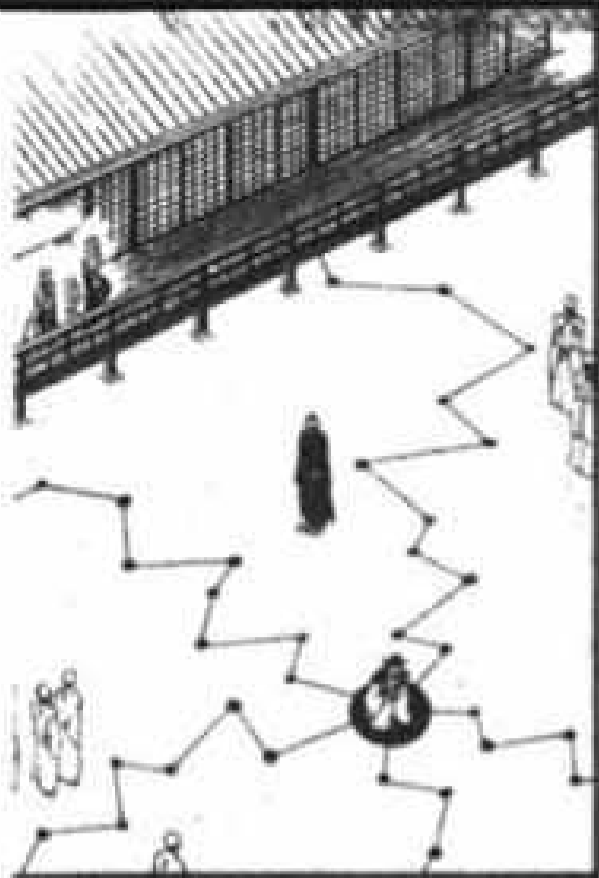

การ
โจมตีช่วย ๆ
อย่างนี้...

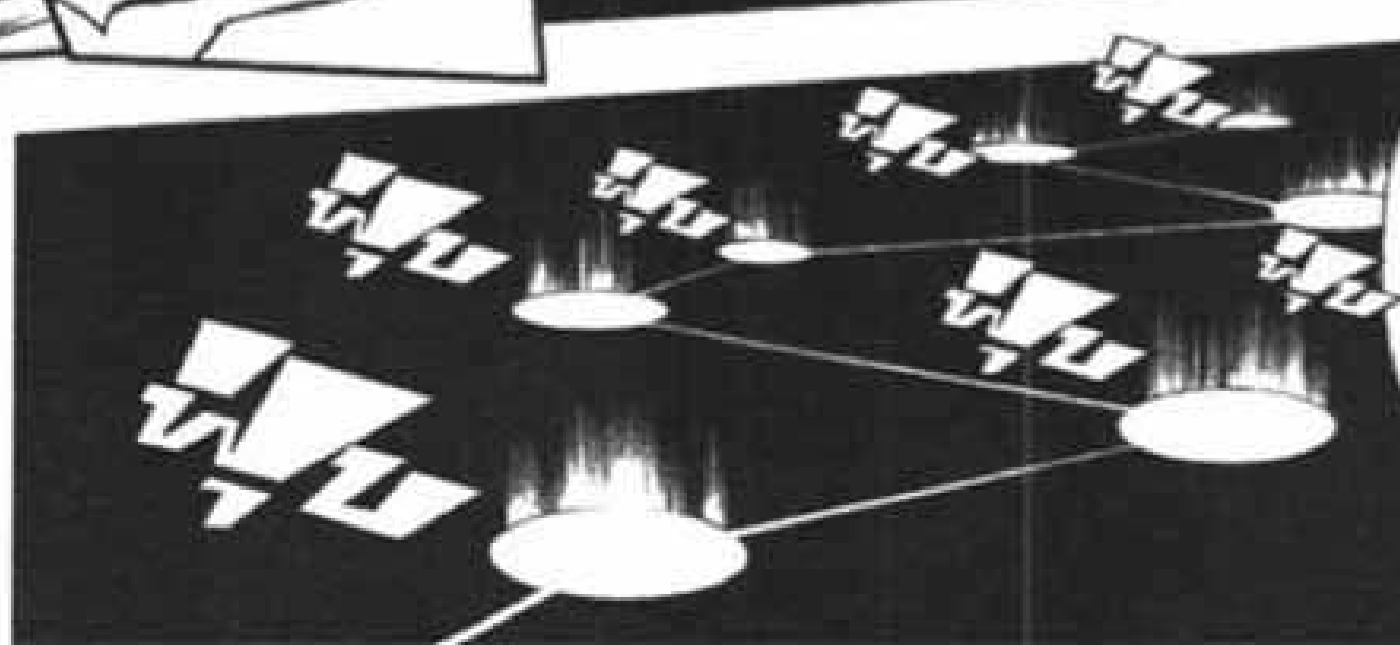
แสดงว่า
คู่ต่อสู้
ถูกเรา
ตอมนั้นแหละ
คือโอกาส

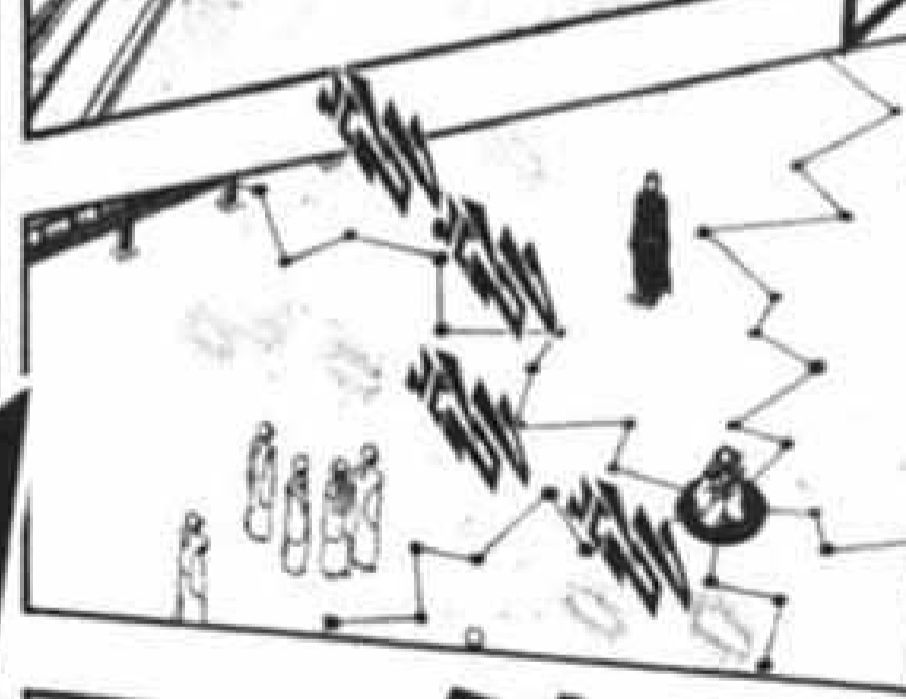

เฮาล่ะ
!

จาก
รุมังกร
ใกล้ที่สุด

โตน
อะ
ห้อน...

ฮ...

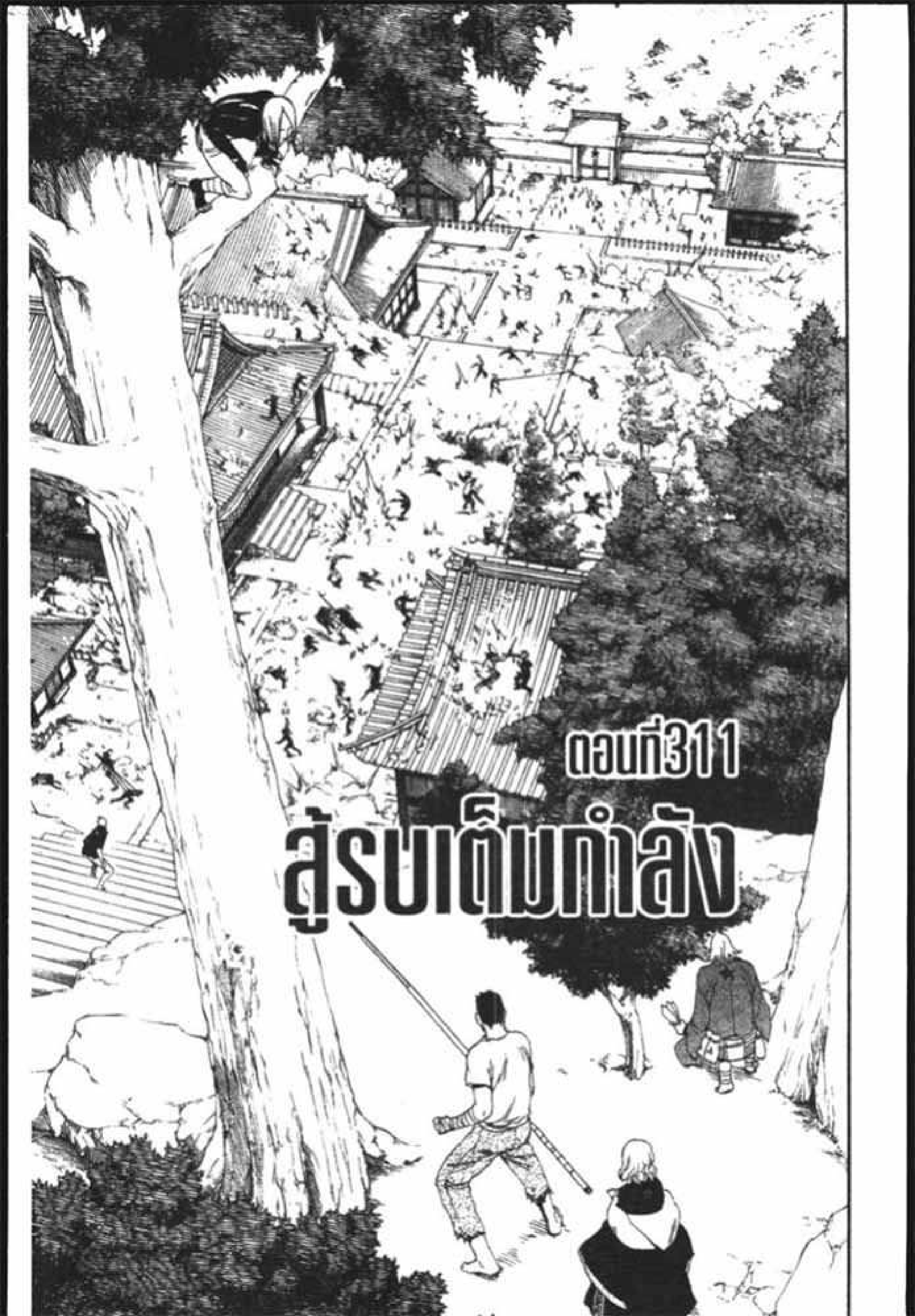
ถ้า
จากที่ตินนี่
สามารถปล่อย
เสาจิตเท่าโหร
ก็ได้

วู้ด

มันต้อง
ต่อจากนี้
ต่างหาก...

ตอนที่ 311

ผู้รอดชีวิต

แล้ว
จะทำไม

ภูเขาลูกนี้
เป็นที่ดิน
เทพระดับ
สูงสุด...

ซีพจร
มังกร
ไม่มีวัน
หมดสิ้น
หรอก

เมื่อเจอกับ
เลาจินับไม่ถ้วน
จากพสุธาเดี๋ยวกี้
ทนไม่ไหวไปเอง

ฮาก !!

พวกแก...

ถึงเวลา
ต่อสู้แล้ว

ออกศึก
ได้

จุนินโค อันดับที่ 5
คุซาริเบะ โทจิ

ถ้า
เป็นศพกับ
กระดูก...
ท่านคุซาริเบะ
สามารถใช้
พลังเวทย์ของ
ตัวเองควบคุม
ได้ตามใจนึก

เป็นเหล่าทหาร
ที่ไม่รู้จักความกลัว
และชื่อเสียงที่
เคลื่อนไหวจนกว่า
ร่างจะกลายเป็น
ศพ

อา
ท่านสิมูกิ
ก็บังคับศพ
ได้สินะ?

ครับ...

ถ้า
ไม่ใช่สิ่ง
มีชีวิต
ละก็

แต่
ว่า...

ฮ ฮ

ถ้า
จะควบคุม
ผมถนัดควบคุม
ของใหญ่ ๆ
แบบนี้มากกว่า

จุนินนโคอันดับที่ 10
ลิมุกิ คาสึจิกะ

แต่
ว่า...
กรุณา
ถอนคำพูด
เมื่อกี้ด้วย
ครับ

ไม่มีเหตุผล
ที่ต้องปล่อย
ให้มนุษย์
ตายอย่างไร
เหตุผล

เป็นเรื่อง
ของการเลือก
เพื่อปกป้อง
สมาคมลับ

ต่อให้
แซนฮา
โดนเค็ด
ไป
เท่าไหน...
ขอ
เพียง
เหลือหัว
อย่าง
พวกเขาไว้
จะฟื้นตัว
เมื่อไหร่
ก็ยอมได้

ในความ
เป็นจริงก็ไม่ได้
ลำบากเรื่อง
พหุด้วย

ต่ำซ้ำ
จริง ๆ นะ
พวกแก

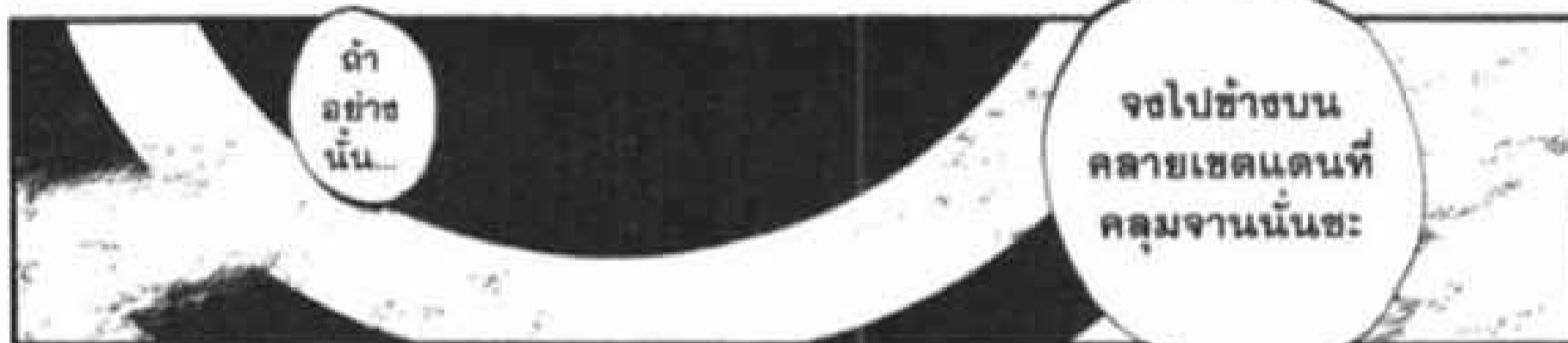

อ่อนทืด
จริง

เจ้า
หนู

แก
อยากปกป้อง
สมาคมลับจริง ๆ
รีเปล่า?

ถ้า
อย่าง
นั้น...

จงไปข้างบน
คล้ายเขตแดนที่
คลุมจางนั้นซะ

พริบตา
ที่คล้าย...

ฉันจะปล่อยเสาจิต
ด้วยพลังที่ทำให้
ทุกอย่างเป็นผงธุลี
เท่านั้นก็จบเรื่อง

คงรับประกัน
ความปลอดภัย
ของแกไม่ได้
แต่ว่า...

น่าจะทำให้
ได้รับความ
เสียหาย
ไม่มาก

เฮ้...

ไปสิ
เจ้าหนู

ป้องกัน
แต่ชั้นบน
อย่างเดียว
ก็น่าเบื่อแน่สิ

จะช่วย
สนับสนุน
เองครับ

คซึ่ม

คซึ่ม

นี่เรา
ทำเพื่อ
เจ้า
พวก
คน
แบบ
นี่...

ชั้น
เหรอ
?

2 ตัว
!?

สมเป็น
พวกสาย
เที้ยชว

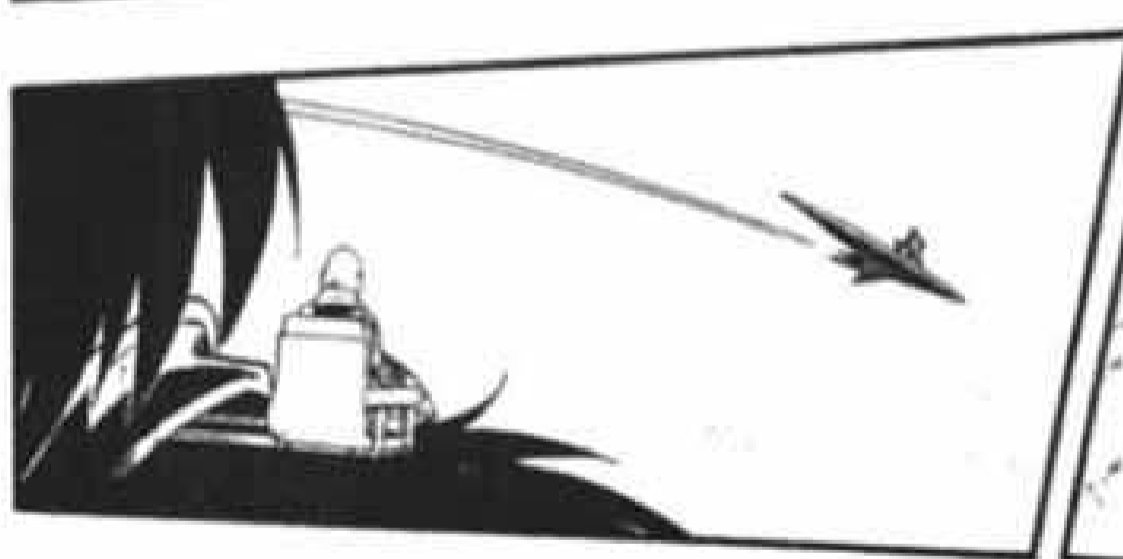
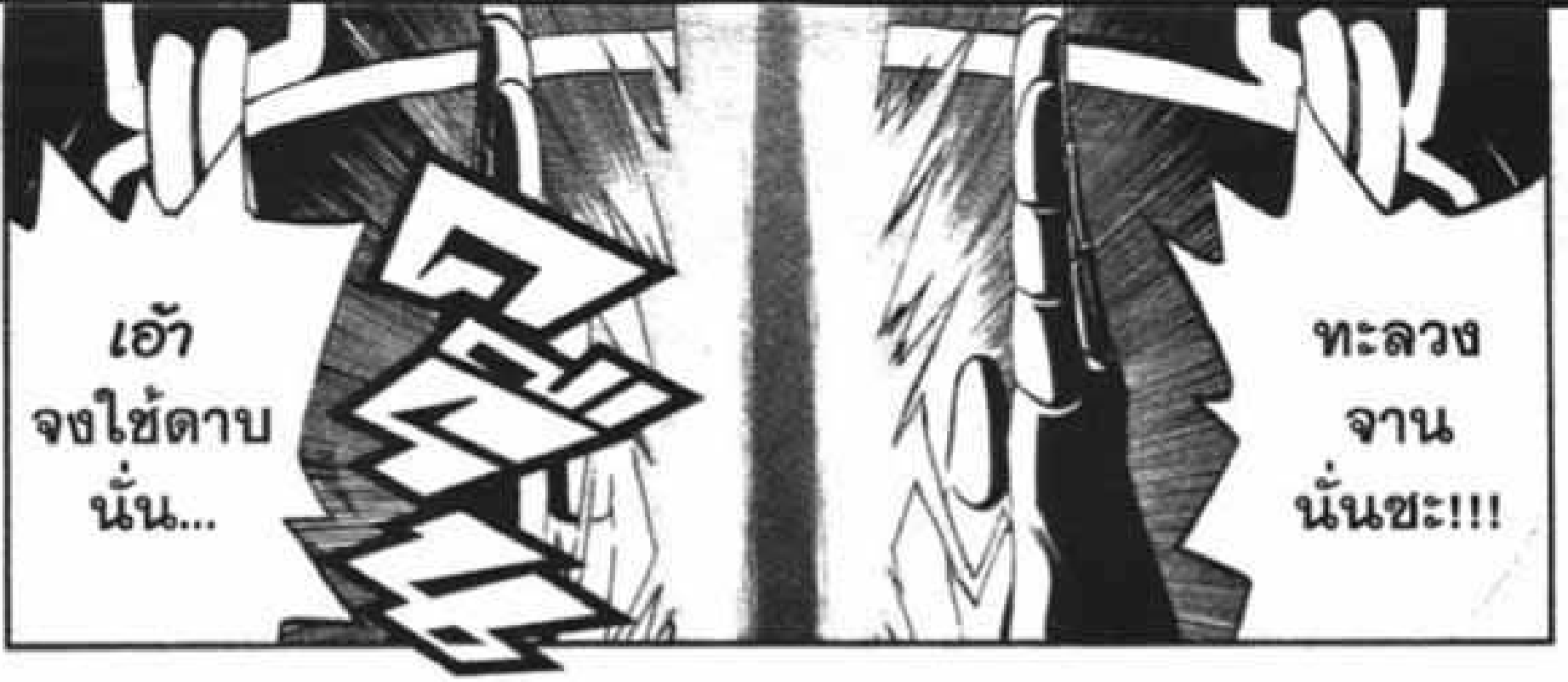
คิดอะไรกัน...
ถ้าชองแบบนั้น
อาจจะรอดมีหวัง
หยุดไม่อยู่นั้น!!

คุณะคาบูโตะ
ฉบับ
ปรับปรุง...

ที่ทำให้ทน
ต่อแสงอาทิตย์
และทำให้สมอง
เข้าใจคำสั่ง

นี่แหละ
ปิตาจที่แกร่ง
ที่สุด

ผู้นำ...
!?

นั่นเหรอ
ไฟตาย
สุดยอด?

สร้างของ
อันตราย
จริงๆ นะ

ว้าว
สุดยอดเลย
พี่จ๋า!

ตัวใหญ่จัง
หุ่นยนต์
เหรอ!

สาธุๆ

อยากนั่ง
เจ้านั้น
ดูไหม?

อืม!

คอย
เดี๋ยว
นะ...

จะทำ
ให้จบเดี๋ยวนี้
ล่ะ

ฟึ่ฟ

เป็นอะไร
ไป?

ไม่ขยับ
เลย

เดี๋ยว
สิ...

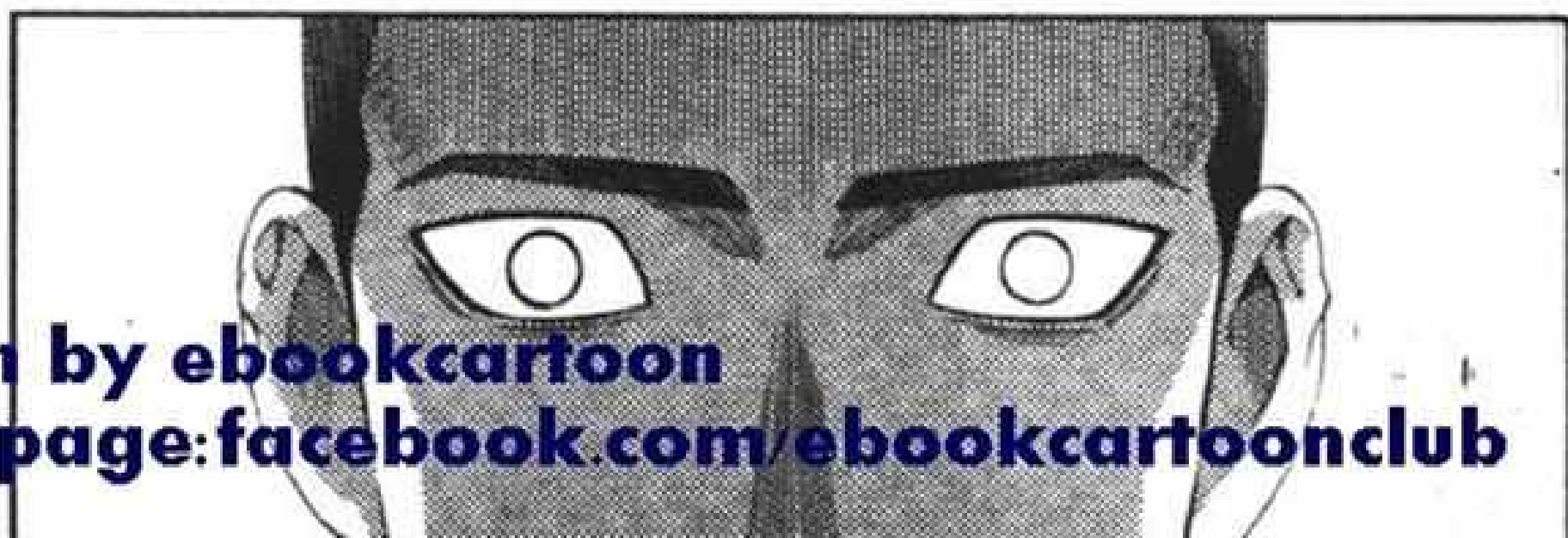
หรือว่า
พลังของผู้ंना
ไม่ใช่แค่
กับมนุษย์
แต่กับปีศาจ
ก็...

ตอนที่ 312

รอดชีวิต

scan by ebookcartoon
Fanpage: facebook.com/ebookcartoonclub

มอง
ไม่
เห็น
เลย

สัมผัสได้
แค่ภายใน
ขอบเขตของ
เช็กไทรอบๆ
ตัวเองเท่านั้น
แต่ว่า...

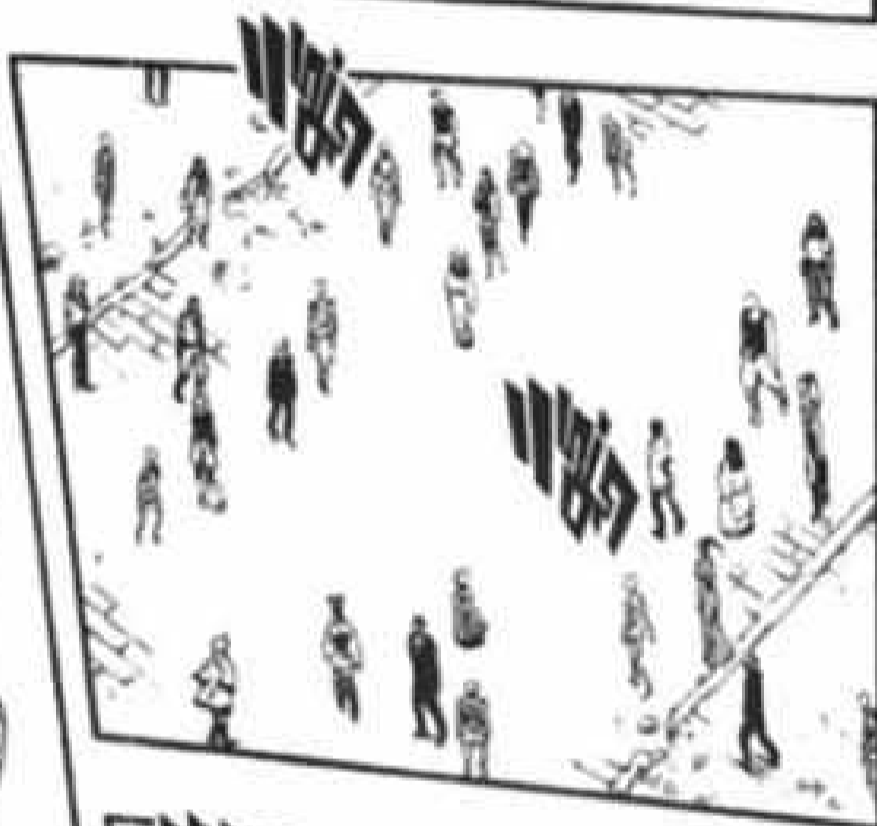

ตอนนี้
ที่นี่คง

เทียบกับ
ตอนยูเมจิ
ไม่ได้เลย...

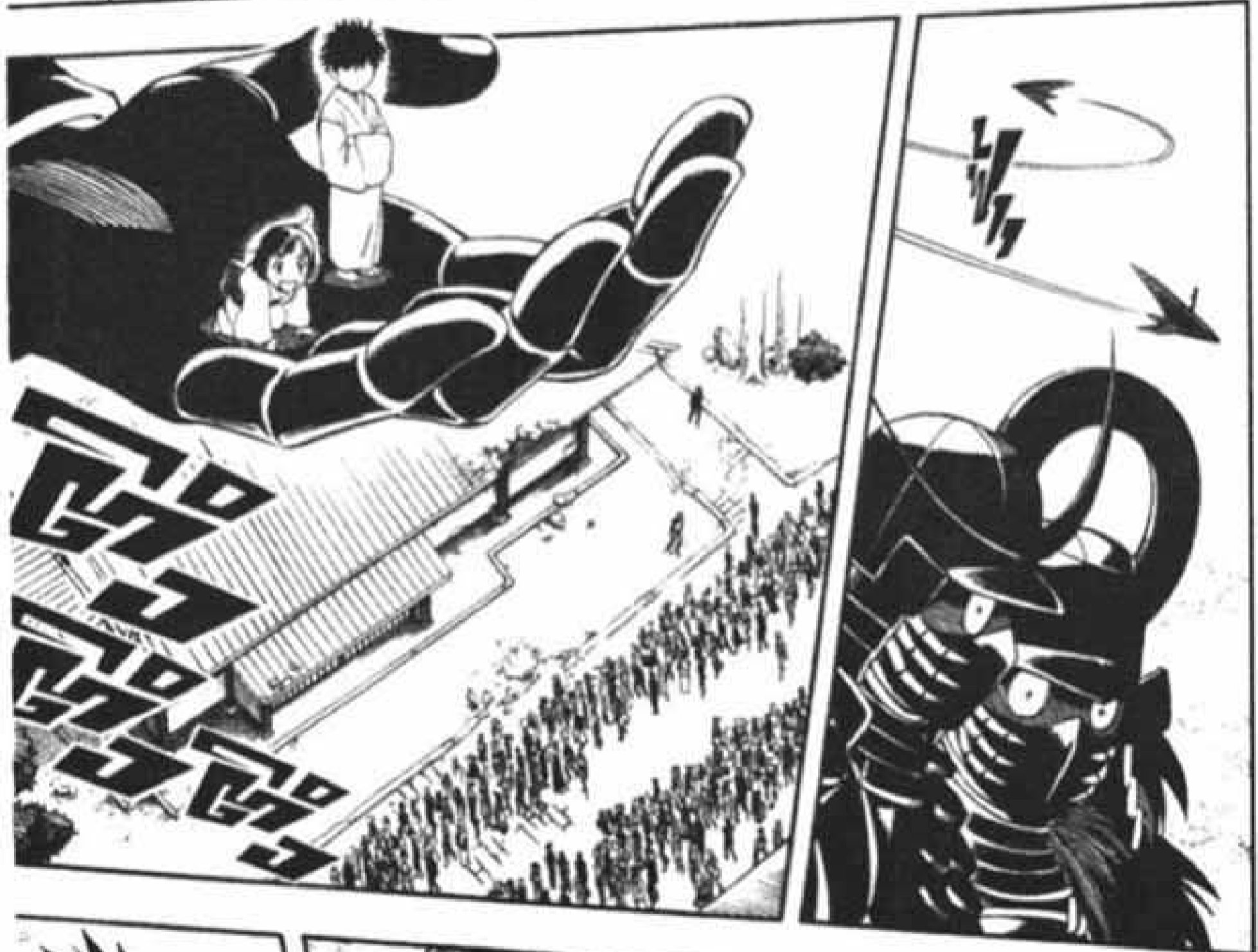
ช่างเป็น
ปริมาณพลัง
ที่สุดยอดอะไร
แบบนี้...

หยุด
เลย!!

หยุด
หยุด ๗!

หยุดหยุด
เลยนะ
พี่!!

แล้วก็
ดำเป็น
ตัวเอง...

คงซ้ำ
องค์กรได้ดีกว่า
เจ้าพวกนั้น...

แต่
จะใช่แน่
หรือ

โดนอารมณ์
ให้สาระ
ครอบงำ...

พ่ายแพ้
ต่อพลัง
อันยิ่งใหญ่...

นายมัก
จะหยุดเดิน
ช้าๆเสมอ

ในความ
เป็นจริง
พวกหัวหน้า
ที่นายดูถูก...

ฉันว่า
ใช้พลังได้
พอสมควร
เลยนะ

เฮ้
ที่นี่จะทำ
ยังไงเจ้านู
?

พลังของ
ผู้นำตอนนี้
เหนือกว่า
ที่ฉันเคย
บอกซะอีก

ขนาดฉัน
คนเดียว...
ถ้าไม่มีซ้ำ
ไปช่วงแสดงแบบนี้
ก็คงกลายเป็นของ
เจ้านั้นนานแล้ว

คิดจะ
ทำหายเจ้านั้น
ที่ห้อมล้อมไปด้วย
เหล่าสุนัข
ผู้ซื่อสัตย์นั้น
จริงๆปะ?

อาจจะ
เป็น
ทางเลือกบ้าง
แต่ฉันก็ไม่ได้
เกลียดหรอก
นะ

หุบ
ปาก...

ฮ!

ฉันรู้

ยังโทษะนาย
มันก็ทำอะไรไม่ได้
ปกป้องอะไรไม่ได้
แล้วก็ช่วยใคร
ไม่ได้แม้แต่
คนเดียว...

ปกป้อง
แค่ตัวเอง
คนเดียวแล้ว
หนีกลับไปอย่าง
น่าสมเพช...

ทำได้
แค่นั้น...

แล้วยังจะ
กล้ามองดู
ข้างบนอีกเหรอ
เจ้าหนู?

หุบ
ปาก...

ดูทะเล
ของผู้นำ
ยังมีเขอะ
ขนาดนี้เชียว...

เคลื่อนไหว
ไม่ได้จริงๆ
ด้วยสิ...

หยุด....

ตูบ

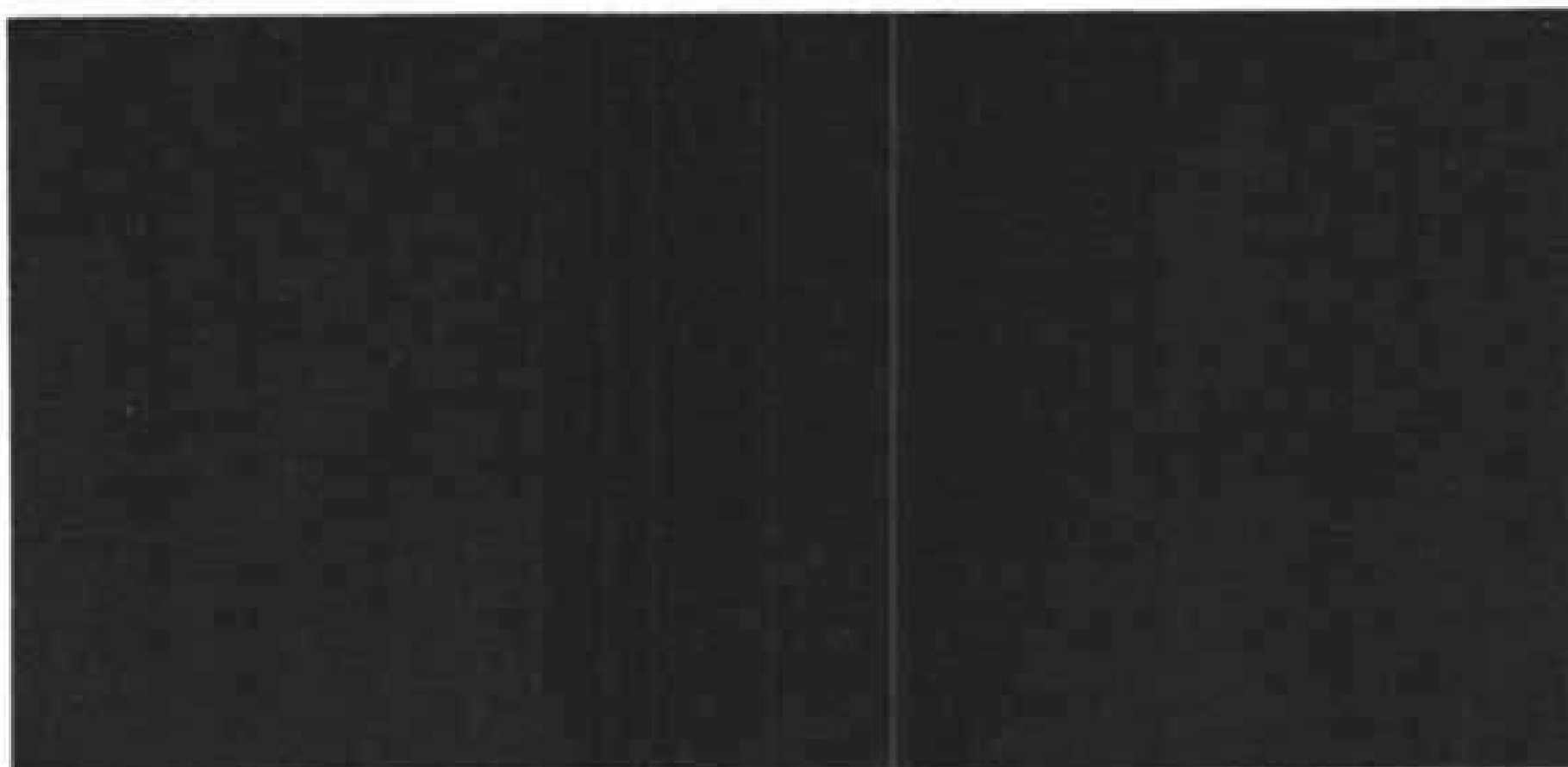
ที่ทำให้
นายขยับตัว
ไม่ได้...

อย่าโทษ
คนรอบข้าง
เลยเจ้าหนู

ก็คือ
ตัวนายเอง
เสมอ

คำว่า
ตำอ่ามันน่า
จะหมายถึงนาย
ไม่ใช่เหรอ?

หลังจากที่
คุณเดินโซเซกลับมา
ผ่านไปประมาณ
3 ชั่วโมงแล้วค่ะ

ตอนนี้
สำนักงานใหญ่
อยู่ในสภาพ
เฉียบเฉย...

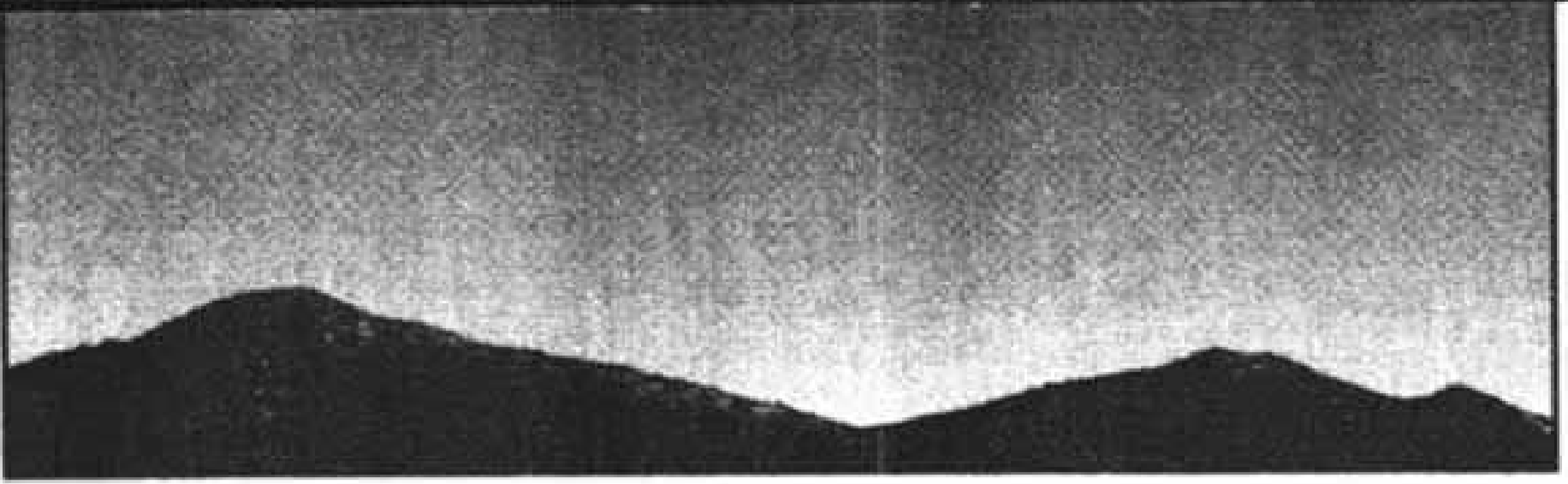
มีแค่
ช่างครว
ที่ไม่ชัดเจน

เกิด
อะไรขึ้น

สมาคม
ลับ

โดน
ทำลาย
แล้ว

ได้ยินว่า
พี่รอดพ้น
จากการโดน
ควบคุมแต่
ว่า...

กลับมา
ในสภาพ
โทรมเลย

แบบนี้...
ไม่เป็นไร
เหรอ?

บอกแล้ว
นี่ว่าห้ามสนใจ
เรื่องอื่น

ถ้าเงินაკะ
ไม่มีเจตนาทำลาย
ที่ดินเทพแม่จะเกาะกะ
ไปบ้างแต่ไม่เป็น
อุปสรรคต่อแผนการ

แถมตัวคน
ของนายท่าน
ยังไม่ถูกล่วงรู้
ด้วย

นาย...

อีกแค่
นิดเดียว!

ไม่มี
เวลา
แล้ว

ลูกแก้ว
ที่ห้อยคอเธอ
จะทนได้ถึง
เท่าไรก็ไม่รู้

เธอจะคิดว่า
ฉันเป็นคนขี้ใจ
ก็ช่างแต่ว่า...

จง
รวบรวมสมาธิ
กับการฉนิก
เพื่อเด็กคนนั้น

เด็ก
คนนั้น...

แค่มีชีวิต
อยู่ตรงนั้น
สิ่งมีชีวิตบริเวณ
รอบๆ ทั้งหมด
จะโดนชิงชีวิต
ไปแล้ว

เอ๋...?

ไม่ใช่เพราะ
เด็กคนนั้น
หรอก...

เป็น
เพราะฉัน
เอง

ที่ไม่บอก
ออกไป...

เพราะฉัน
ไม่มีคุณสมบัติ
จะเป็นพ่อคน

ซูชินมารุ
จะชิงชีวิต
ของสิ่งมีชีวิต
รอบๆ

แต่ว่า
ทำไมถึง...

ที่ผ่านมาก็
ก็ใช้ว่าจะไม่รู้ลึก
แบบนั้น...

มอบ
ทุกอย่าง
บนโลกนี้...

ให้กับลูก
ของตัวเอง
ที่จะเกิด
ออกมา

ฉันใน
ตอนนั้น...

เป็นคนที่
โง่เขลา
เกิน
เยียวยา

ตอนที่
313

โหด
โหด
โหด

400 ปี
ก่อน

เจ้าเชื่อว่า
ฮาชามะ
โทคิโมจิสินะ...

ตัวฉัน
ที่เคย
ร้อนรุ่ม...

ได้มาเขียน
ปราสาทของ
ตระกูล
คาราสึโมจิ
ซึ่งกำลัง
ปวดหัวกับ
ปีศาจ

มีคน
ลึกลับ
มาอีกแล้ว
เงอะ...

ที่ผ่านมามี
เคยจ้างผู้โชริว
ที่รำลึกว่ามีฝีมือ
ณากมาหลาย
คนแต่ก็ไม่ได้
เรื่อง

เจ้า
จะทำได้
เหรอ?

ขอรับ

ข้า
คนเดียว
ก็พอ

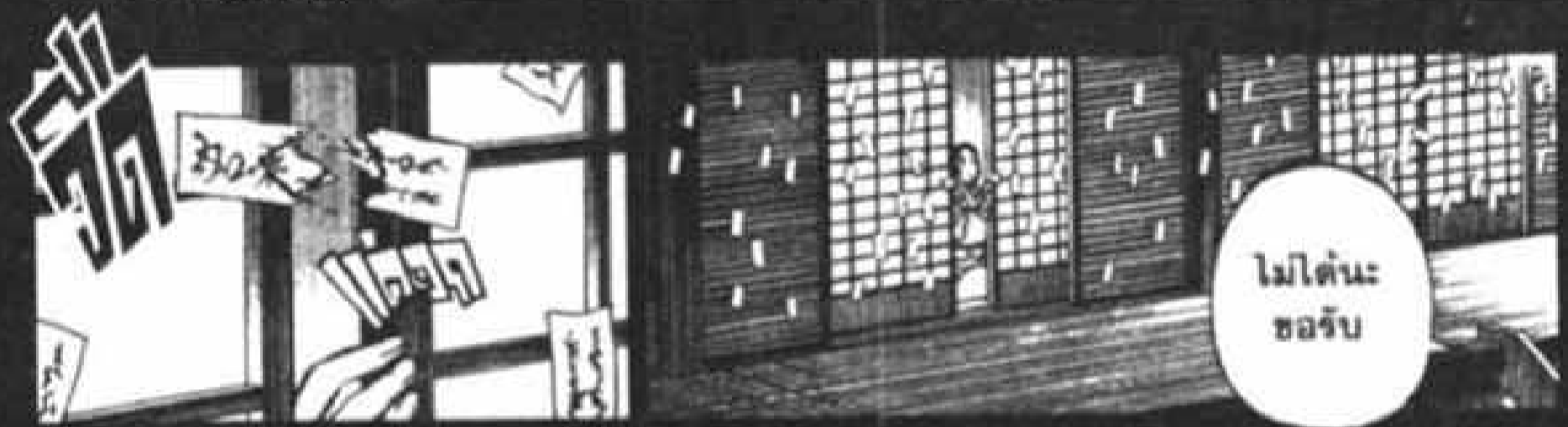
คำพูดนั้น...
เป็นความจริง
แน่นะ?

ถ้าฉันขอฝาก
ลูกสาวคนเดียว
ที่แสนสำคัญไว้
กับเจ้าด้วยล่ะ

ขอรับ

ที่ถูกต้อง
เล่นงานคือ
เจ้าหญิงแห่ง
ตระกูล
คาราสึโมจิ

ชื่อว่า
สึกิคาเกะ
สินะ...

คุณช่าง
ไม่สนใจขึ้นไป
แล้วม๊าก

เด็กสาวคนนี้...
รูปร่างภายนอก
ก็สวยดีแต่ว่ารู้สึก
เพี้ยนๆ
ยังโอชอบกล...

เอ่อ...

คิดว่า...
ไม่เป็นไร
หรอกค่ะ...

เพราะ
ท่านโทคิโมจิ...
มีพลังขนาดคน
ที่เคยมาจน
ถึงตอนนี้
เทียบไม่ได้...

เจ้าหญิง
สึกิคาเกะเป็นผู้มี
สัมผัสวิญญาณ
รุนแรงที่สุดใน
ตระกูลคาราสึโมจิ

เอา
อะ...

เด็กสาว
แบบนี้คง
ไม่รู้เรื่องจริง
หรอก

มาคุยกับ
คนแบบข้า
ระวังจะโดน
นายท่านตำหนิ
นะซอร์บ

เข้าไป
ข้างใน
เถอะ

คนรับใช้
ล่ะซอร์บ
?

คะ...

คือ
ว่า...

อยาก
เห็น...

ปิตาจ...

นา?

ข้า...
ร่างกายอ่อนแอเลย
ไม่ค่อยได้ออกไป
ข้างนอก...

คิดว่า
เป็นเรื่อง
ไม่บังควร
แต่ว่า...

ข้าขอบค
รอง
แปลกๆ
เช่นนั้น...

อ้อ...

หรือว่า
คนที่เรียกปิตาจ
มาคือเจ้าหญิง
ชั้นหรือซอรับ?

เฮ้อ...

พอบอกกับปิตาจ
ที่บังเอิญปรากฏตัว
ว่าให้พาปิตาจ
ที่ใหญ่กว่านี้
มา...

ปิดเป็น
ความลับ
กับท่านพ่อ
ด้วยนะ...
คะ

ท่าน
โทคิ
โมจิ...

ฮา
มาดา
ซาโอะ

ฮะ...

บิดา
ที่น่าจะใช่
มาแล้วล่ะ

ไม่
ต้อง

ให้ข้า
กินไหม
?

เอา
เป็นว่าเจ้า
อย่าเข้ามา
ข้างในนะ

เจ้าหญิง
ก็ปิดประตู
แล้วเข้าไป
ข้างในเถอะ

แค่ดูจาก
ช่องประตูเท่านั้น
พอจะชอบ

แล้วก็
ปิดเรื่องที่เห็น
เป็นความลับ
ด้วย

ฉันทัก!

ตั้งแต่
คืนนี้ข้าคือ
นายเจ้า

ฉันสามารถ
ทำให้ปีศาจ
ที่เข้ามาใน
อาณาเขตรอบๆ
ตัวเองเชื่อฟัง
ได้ตั้งแต่เด็ก ๆ

ก่อนอื่น...
จงรวบรวมปีศาจ
ที่ปรากฏตัวใน
ปราสาทเพราะ
โดนเจ้าหญิง
เรียกมาให้หมด

.....
ไม่สิ...

ตั้งแต่
พรุ่งนี้ค่อยๆ
พามาทีละตัว

แบบนี้
ได้เงินเยอะ
กว่า

ถ้า
ทุกอย่างจบ
ข้าจะยอม
ปล่อยเจ้า...

ไปซะ
!!

พอมิเงิน
แล้ว...

ค่อยไปที่
ที่ไม่มีคนอยู่
สักพักอีก
ดิโหมนะ...

ผ่านไป
หลายคืน

เจ้า
หญิง
น่าจะชม
ปิศาจ
พอแล้วนะ
ขอรับ

คืนนี้
พักผ่อน
ไม่ดีกว่า
เหรอ?

เอ่อ
|
มีเรื่อง
เป็นห่วง
ค่ะ...

เด็กสาว
คนนี้
เหมือนกับ
ไม่กลัวเขา
เลย...
อะไร
เหรอ
ขอรับ?

อากาศ
ชุ่มฉ่ำหนาที่บ
ที่หอมล่อม
ท่านโศติโมริ

!?
ท่านพ่อ
ก็เคยเป็นแบบนี้
แต่แค่บางครั้ง

แต่ว่า...
ท่านโศติโมริ
มักเป็น
แบบนี้เสมอ...

ทั้ง
ตอนหัวเราะ...
ทั้งตอนขื่น
เฉยๆ...

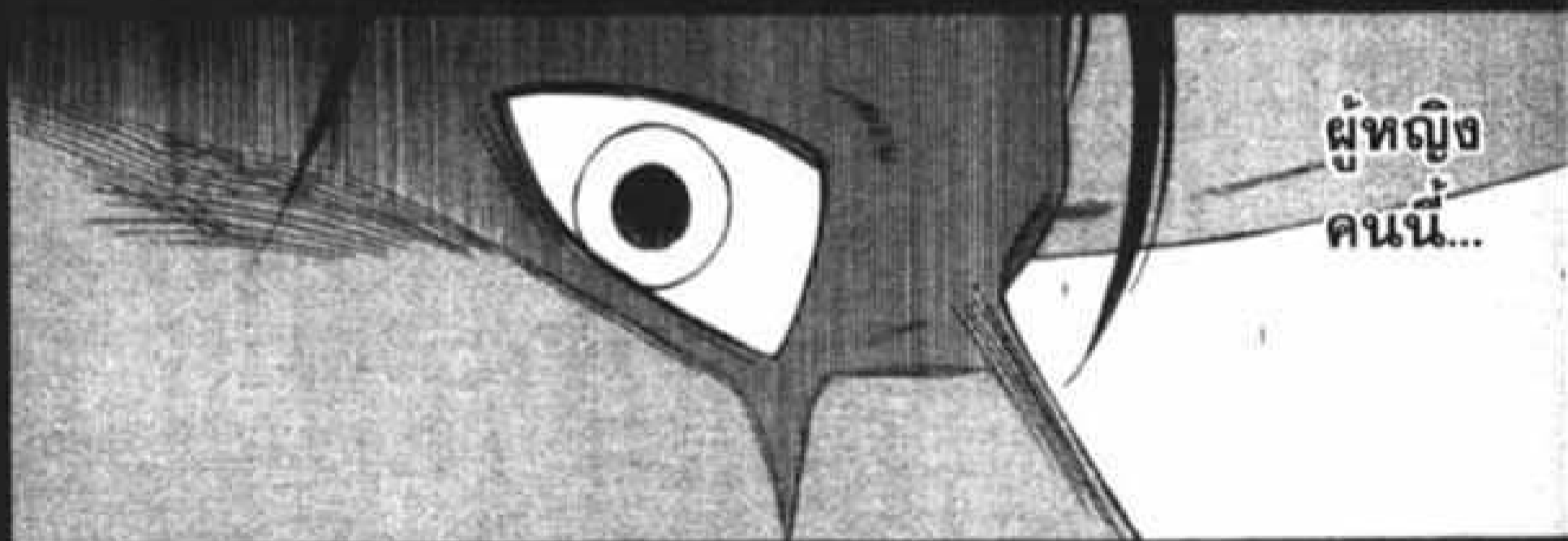
!?
นั่น...

ข้าไม่รู้
เหตุผล
แต่ว่า...
เป็นสิ่งที่เกิด
จากความโกรธ
และความ
เกลียดชัง
ไซโหมคะ...?

นั่นเป็น...
สิ่งไม่ดี
ค่ะ...

สักวัน
จะยอมตัวท่าน
จนมิตสนิท

ผู้หญิง
คนนี้...

คิด
คิด

ทำไม...

ที่ผ่านมา
เป็นไป
ไม่ได้!
ไม่เคยมีใครรู้เลย
นี่นา... ต่อให้เป็น
ผู้มีความสามารถ
อ่านใจก็เถอะ...

ฉัน
เชื่อมั่น
อย่าง
แรงกล้า
ในพลังของ
ตัวเอง

ตั้งแต่
จำความได้
ก็รู้ว่าตัวเอง
แตกต่างกับ
คนอื่น

ฉันเป็น
เด็กกำพร้า
แต่นั้นก็เป็น
เพราะพลัง
นี่

ดังนั้น
จึงพยายาม
ปรับตัวเอง
ให้เข้ากับ
บรรยากาศ
รอบๆ
ผ่านช่วงเวลา
สมัยเด็ก

พลังพิเศษ
ก็ใช้ปีศาจ
เป็นคู่มือ
ซัดเกล้า

ไม่ยอม
ไว้ใจใคร

แม้จะนั่น
พอหาวิธีใช้ที่มี
ประโยชน์เจอก็
นึกว่าจะได้รับ
การยอมรับพลัง
แต่ว่า...

ผลสุดท้าย
ก็มีแต่ถูก
หาว่าเป็น
ปีศาจ

พอฝึกฝน
พลังจนถึง
ขีดสุด...

ทำไม
เจ้าพวกนั้น
ถึงไม่ยอมเข้าใจ
พลังที่มีถึง
ขนาดนี้...!!

จิตใจ
ของฉัน
ก็เริ่มมืดมืด
ขุ่นมัว

ขอโทษ
ค่ะ...
ท่าน
โทคิโมริ...

ที่พูดจา
ทำให้จิตใจ
สับสน...

อย่าทำ
เป็นรู้ดีนะ
ยัยหนู...
อุตส่าห์เก็บจำ
เอาไว้แท้ๆ...!!

ฆ่าทิ้ง
เลยดีไหม...

ใจ
เย็นๆ
สิ...

ซินโดม
ลิซัน
คุณกลืน
เราจะตกสู่
ความมืด
มืด...

-เงา...

ต่อให้
น่ารังเกียจ
แค่ไหน
แต่เราก็

ท่าน
โทคิ
โมจิ...

ยังอยาก
เป็นมนุษย์อยู่
ใช่ไหมคะ...

?

จิตใจ
นั้น
ของ
ท่าน...

เดิมที
เป็นสีขาว...

ยังพอ
เห็นนะคะ

ข้า...

มีเรื่อง
ที่ยังไม่เคย
บอกใคร...

ตั้งแต่
เมื่อก่อน
บางครั้ง...

จะเห็น
อารมณ์ของ
มนุษย์เป็น
รูปร่างค่ะ

ท่านโทคิโมริ
มีลักษณะเป็น
ผ้าสีดำเปียก
ซ้อนทับกัน
หลายชั้น...

ต้องคอย
เดินลาก
อย่างทรมาณ
อยู่เสมอ...

แต่ว่า
ยังใจมัน
ก็ฝ้านี้ละ...

เพราะ
ว่า...

ถ้าหนักนัก
แค่ถอดมัน
ทิ้งไปก็พอ

ท่าน...

ต่างกับ
ข้า...

มีโลก...

อัน
กว้างใหญ่
อยู่...

รู้สึก
เหมือนเป็น
ครั้งแรก
ที่ถูกยอมรับ

แต่ว่า
ตอนนั้น
ถ้าเจ้าหญิง
ไม่หัวเราะ
อย่างเศร้า
หมองถึง
เพียงนั้น...

ฉันก็คง
ไม่หลงใหล
มากถึง
เพียงนั้น

ไม่ช้า
เจ้าหญิง
ก็ตั้งครรภ์

บ๊อง
อาจ...

มา
ห้าม

บ๊องอาจ
นี่...

คน
อย่าง
เจ้า!!

แน่นอน
ว่าต้อง
โดนจับ
แยกกัน

เอา
ใจดี
โทคิ
โมริ

สักพาดิว?
หรือจะฆ่า
ทุกคนดี?

ช่างเดอะน่า
ผู้หญิง
พรรคนั้น
!!

ไม่...

แบบนี้
แหละ
ดีแล้ว

.....

ปล่อยเอา
ไว้แบบนี้
สักวันลูก
ของข้า...

อาจได้เป็น
ผู้สืบทอด
ตระกูล
คาราสึโมริ

แต่มัน
เป็นลูกของข้า
กับสิกิตาเกะ

มีพร้อมทั้ง
พลังพิเศษและ
ชาติตระกูล

แต่ว่า...

ยังไม่พอ
หรอก

เพื่อมอบพลัง
ยิ่งใหญ่มากกว่านั้น
ให้เด็กที่กำลัง
จะเกิด...

ฉันจึง
ตรวจสอบวิชา
ต้องห้ามและ
วิชาลับต่าง ๆ
จนหมดสิ้น

ปราสาท
คาราดูโมริ
มีความ
ใกล้เคียง
กับที่ดิน
เทพ...

ใช้พลัง
ของที่ดิน
ได้นี้!

และ...

เฝ้ารอ
เวลา

เฮ้อ
แต่ว่า...

การที่พ่อต้อง
ความปรารถนา
หลายอย่าง
กับลูกเป็น
เรื่องธรรมดา
ไม่ใช่เหรอ?

มันก็ต้อง
มีขีดจำกัด
กันมั้ง

...เด็กคนนั้น
ก็ถือกำเนิด
ออกมา
แบบนี้

ฉันคิดจะ
แก้แค้น...

โลกนี้
ที่ไม่ยอมรับ
ตัวเอง...

คำ
ตอบแทน
จึง
ใหญ่หลวง

ผู้ตาย
คนแรกคือ
แม่ของเด็ก
คนนั้น

เจ้าหญิง
ของคาราสโมริ
ตายแล้วแน่...

ซึน

โหนฯ
ก็ต้องตายรู้
กินเลยดีกว่า...

ซึน

ไม่
เต็มทีก็
ช่างกาย
อ่อนแออยู่
แล้ว...

การฟื้นตัว
หลังคลอด
ไม่ค่อยดี
เทรอ...

ซึน

กินไป
ก็ไม่อร่อย
หรอก...

แต่ว่า
ทางเด็ก
น่าจะดีนะ...

อว...
ตัวอ่อนพี
ราวกับน้ำพุ
แห่งชีวิต...

ตอนที่ 314 เด็กที่นำซัง

ตอนที่ 314 เล็กที่ฆ่าซัง

ขนาด
หญิงที่รัก
ตาย...

ยังไม่มือน้ำตา
จะไหลแล้ว
เธอ...

ช่าง
เฉอะ...

ขอเพียง
ลูกของเรา
มีพลังที่
ยิ่งใหญ่...

และทำให้โลก
รู้ถึงพลังนั้น
ได้เราก็พอใจ
แล้ว...

วิญญาณ
ของ...

สิกิตาเกะ
เพชร...

ตอน
นี้...

กำลัง
นึกถึงเจ้า
พอดีเลย

เป็นอะไรไป?

มีอะไรจะพูดกับข้าไม่ใช่เหรอ?

สีกิตาเกะ

เรื่องของลูกไว้เป็นหน้าที่ของข้าเอง

นั่นคือเด็กสุดขอดอยู่ใต้จับเลือกเพราะข้าใช้วิชาลจ่างฮั่นโดยใส่พลังของอากาศและพลังธา...

เข้าไปจนเต็มเปี่ยม

สีกิตาวันจะต้องได้ทุกอย่างในโลกมาไว้ในกำมือแน่

หรือว่าอยากตำหนิข้าล่ะ?

อาจเป็นเพราะข้าเจ้าเคยต้องตายเร็วขึ้น

หากแต่ันก็จงสาปแช่งแล้วฆ่าข้าซะ

ถ้าทำได้ล่ะก็นะ

เรื่องนั้นดำเนินติดต่อกันหลายครั้ง

คืนนี้ก็
โผล่มาอีก
แล้วเทอ

พูด
อะไร
มั่งสิ

เอาแต่
ขี้นเฉิบๆ
อย่างนั้นฆ่าข้า
ไม่ได้หรอกนะ

พูดมา
เถอะ

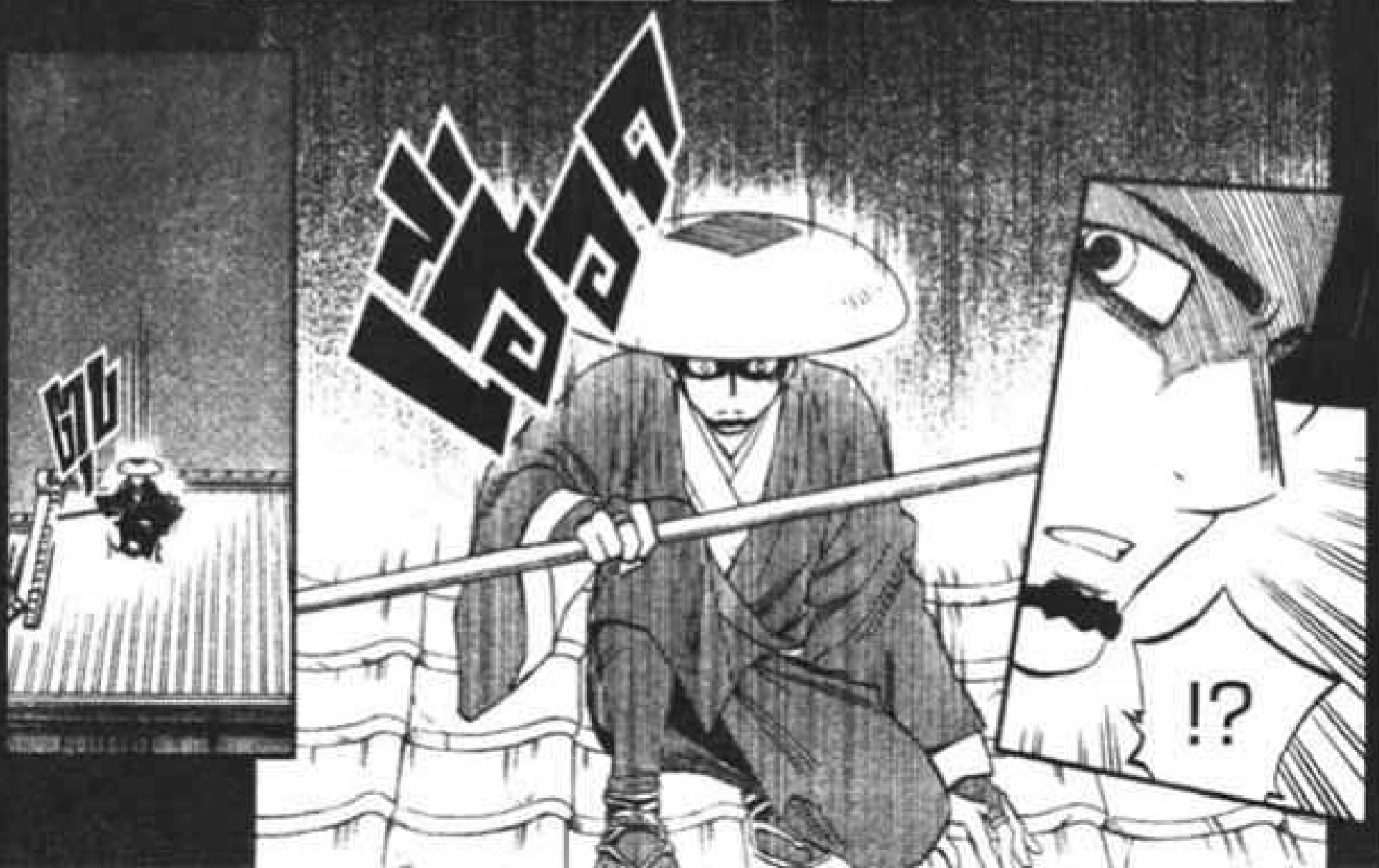
เจ้า
คงไม่ชอบใจ
ท่าทีตกต่ำ
แบบนี้ของข้า
ใช่ไหม?

ไป
ปราสาท

ไทโป
ปราสาท
คาราสโมริ
อันเทอ...
?

อะไร
กัน...

ห้องอากาศ
ผิดปกติ
ในปราสาทนี้...

ใช้ยंत्रภาษา
คุ้มครองช่าง
ก่อนดีกว่า...

!

พวงนี่
ก็ด้วย...

พวงนั้น
ก็ด้วย
เหรอ...
!?

คงเป็น
ขามเฒ่า
ปราสาท...

ทำไมถึงตาย
ในสภาพ
แห่งกรอบแบบนี้
ได้?

ลองค้นหา
ในปราสาท
หน่อยดีกว่า...

ตาย...

มนุษย์
ใน
ปราสาท
ทั้งหมด

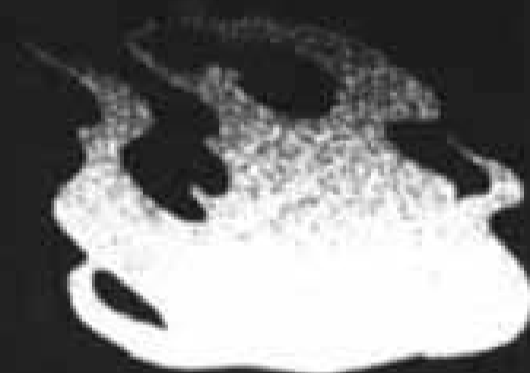
ไม

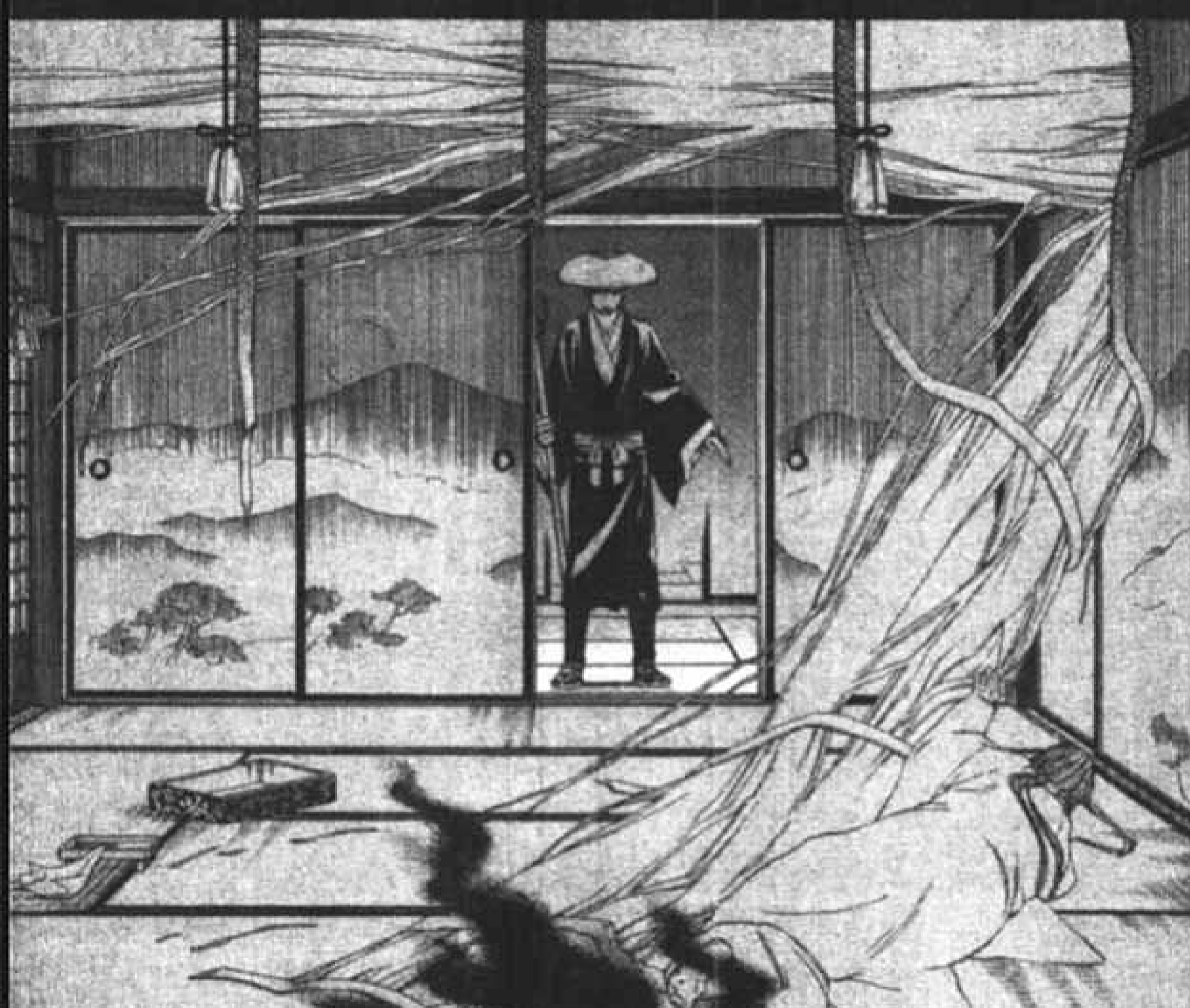

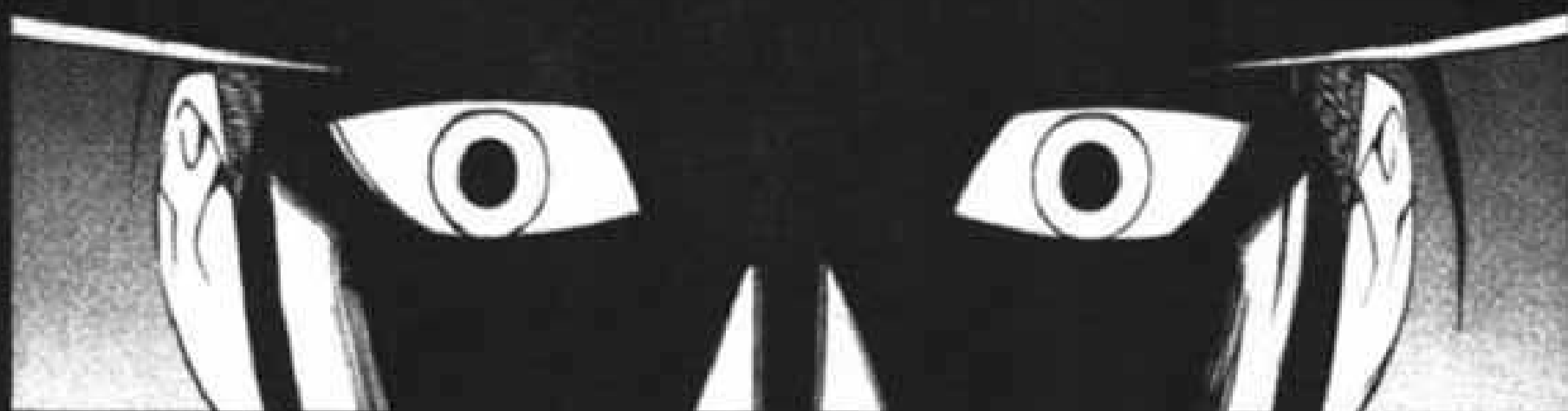
อยู่ใน
ปราสาท...

นั่น...

ก่อน
พลั้งมือ

เพราะ
ท่าน...

ข้า...

สีกดา
เถะ...

ถึงได้รู้จัก
ส่วนหนึ่ง
ของ
โลกกว้าง

มี
ความสุข
เหลือเกิน

พูด
อะไร...

ทั้งหมด
เป็น
เพราะข้า
ไม่ใช่
เธอ...

เจ้าจะพูด
ตำหนิข้า
สักคำก็ได้
นะ...

จริงสิ
จะสีซ
ข้าก็ได้

อยู่ที่นี้
เถะ
สีกดาเถะ...

อยู่
ข้างๆ
!!

ซำ...!

ซำ...

ไม่มี
แม่พลั้ง
พอจะร้อง
อยู่ใน
โลกนี้...

ไมนะ...
อย่าไป...

ซำผิด
ไปแล้ว
!!

ถ้ารู้ว่าเป็นแบบนี้
สู้ชิงตัวเจ้าแล้ว
ไปใช้ชีวิตสามคน
พ่อแม่ลูก
อย่างสงบสุข
ดีกว่า...

ขอฝาก
เด็ก
คนนี้...

อย่าไปนะ
สิกิตาเกะ
!!

ด้วย
นะคะ...

อย่าไป
นะ...!!

ขอแคะ
พ่นอช
ลี!!

โทคโมจิ
สุดยอดเดชนะ
เด็กทารก
นั่น!

ข้า
ตัวข ๑!

สิกิกา
เกะ...

ข้า
ควร
จะทำ
ยังไง...

กับโทษทัณฑ์
ที่มอบพลัง
แบบนี้...

ให้กับ
เด็ก
คนนี้ได้
|

ปัง
ปัง
ปัง

จข
สงบ
!!

สงบ
สิ...

ซูชิน
มารุ
!!

ตอนที่ 315

พลังที่ดูดดาเยก

ซูชิน
มารุ...

เป็นชื่อ
ที่เคยคิดเล่นๆ
กับสึกิคาเกะ
ก่อนเกิดแต่ว่า...

ต้นตังชื่อ
ที่ยิ่งใหญ่
ให้แล้วสิ...

คิด
จะให้
มือเล็ก ๆ
นี้

ทำ
ทุกอย่าง
ในโลก
เอาไว้...

ช่าง
โง่เขลา
จริงๆ...

แค่ปรารถนา
ให้เติบโต
อย่าง
แข็งแกร่ง
ก็พอแล้ว
แท้ๆ...

พลัง
ที่ใช้
แย่งชิง
ทุก
อย่าง
เลย
แท้ ๆ...

พอมิโอะอุ่ม
ชูชินมารุ
อารมณดี
จริต ๑ นะ

ให้ข้า
อุ่มมั่ง
คั่งสิ!!

นาย
ท่าน

ข้าเอง
ขอเพียง
มีนม
ก็เป็นที่
ถูกใจของ
นายท่าน
แล้ว!!

แต่ว่า
มีแค่มีโอะที่
พลังปิศาจ
แฉียงแกร่งขึ้น
อย่าง
ชัดเจน...

นี่ก็
เป็นเพราะ
ชูชินมารุ
ชั้นเพร่อ...

แปลงร่าง!!

มิ โอะ: !?

ปล่อย
ซูชินมารุ
นะ!!

เฮ้
ยัยนั้นจะเปิด
เลย

ซูอินมารู
ถ่ายเท
พลังให้
ปิตาจ
จริงๆ
เทรอ...

และเมื่อ
ไม่สามารถ
จับพลังที่ถูก
ถ่ายเทได้ก็จะ...

นะว
!

จากนี้
คนที่จะดูแล
ชูชินมารุ
คือ...

ซิดิกามี
ขอลงข้าหรือไม
ก็คนที่คล่อง
สร้อยนี้
เท่านั้น

คนอื่น ๆ
ห้ามเข้าใกล้
จนกว่าข้าจะ
เรียก

ชูชินมารุจะ
ช่วงชิงและถ่ายเท
พลังอย่างรุนแรง
การจะให้มีชีวิตเรา
ต้องคอยดูแลแบบ
ไม่ให้มีช่องว่าง
เท่านั้น...

ถ้าฝ่าฝืน
ข้าจะฆ่า
ชะ

เข้าใจ
นะ

โทคิ
โมริ

ขอโทษนะคะ
ไม่ว่ายังไง
ก็ไม่ยอม
นอน...

ให้ข้าลง
ด้วยคนสิ

ฮึบ
ฮึบ

นาย
ท่าน

ไม่ได้
นะขอรับ
ห้ามถอด
สิ่งนั้นออก

บอกแล้ว
ใช่ไหม?

ผู้สูงศักดิ์
ต้องติดสิ่งนั้น
ติดตัวเสมอ

เฮ้
พาไป
ที

พรุ่งนี้
จะพาไปเมือง
ไมไซเทรอ
?

ข้าเลย
นอนไม่
หลับ!

แค่ไปงาน
เครื่องมือ
ที่คันทะ
เท่านั้น
เอง

เพราะนายท่าน
อยากไปให้ได้
ก็เลยต้องขโมย
อนุญาต

แต่ถ้า
คืนก่อนหน้า
ทำตัวให้อยู่นิ่งๆ
ไม่ได้ล่ะก็...

แต่
ว่า...

นาย
ท่าน

ข้ามีหน้าที่ดูแล
ท่านให้กลายเป็น
คนที่ยอดเยี่ยม
เหมาะสมกับ
ตระกูลคาราสุโมริ
นะจอร์บ

กรุณา
ใจเย็นๆ

ซินทำแบบนั้น
ข้าก็ไม่มีหน้าไป
พบกับพ่อแม่ที่เสียไป
และฝากท่านเอาไว้
พอดี

จอร์บ
แล้ว
!

นอน
ก็
นอน!

沙沙

นี่มัน
อะไร

นายท่าน
เป็นผู้
สูงศักดิ์
จอร์บ

ตั้งนั้น
จึงห้าม
ไปแตะต้อง
คนที่
ต่ำต้อย!

เข้าใจนะ
จอร์บ

นาย
ท่าน

ห้าม
ออกมา
ข้างนอกกล่อง
เด็ดขาด...

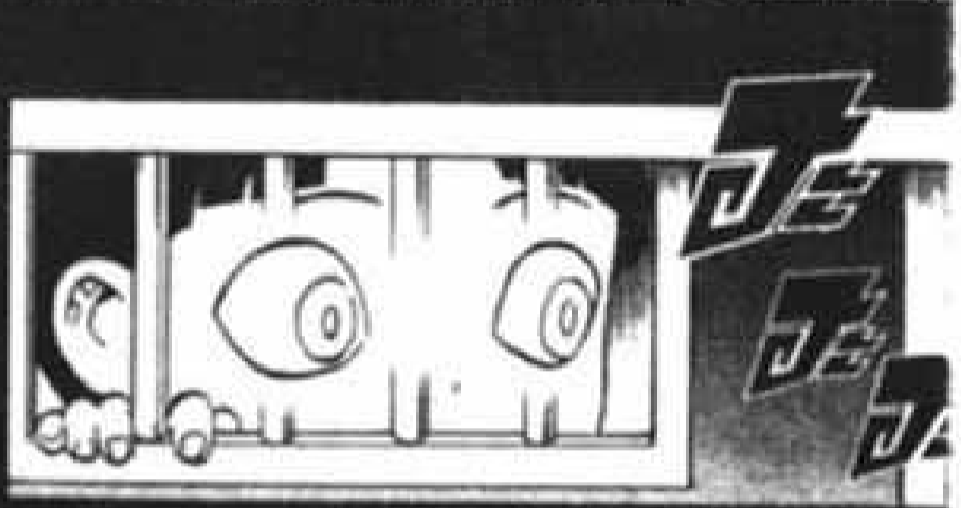

ว้าว...

คน...

คน
เขอะนยะ
เลย...!

เครื่องมือ
เวทย์สำหรับ
กำจัดปิศาจ
ซอริบ
ของดี
ไซโหม?

ไม่
เลว

ท่านก็ฉนิก
ด้วยพลังที่
รุนแรงกว่านี้
ได้... ช่วยทำให้เป็น
ของสำหรับ
พกติดตัวแบบ
ไม่สะดุดตาที่
ได้ไหม?

ฉนิก
เหรอ
ซอริบ...

จะฉนิก
อะไร
ขึ้นเหรอ?

พลังที่
แข็ง
แกร่ง...

เกิน
ไป...

บอกแล้วไง
ขอจับว่า
ห้ามออกมา
นอกกล่อง

ฮุก
ช่าง?

บอกว่า
ขอแต่กลับ
ไม่ยอมให้...

เพราะ
ฉัน...

ทุกคน
ก็เลย
ตาย...

เป็น
เพราะชา
?

เจ้า
ก็
เลย...

บอกว่า
ห้าม
ออกมา...

ห้าม
แต่ต้อง
ใช้ไหม...
?

ไม่ใช่
ขอรับ
!!

เมืองแห่งนี้
มีโรค
ไม่ทราบ
สาเหตุ
ระบาดตั้งแต่
ก่อนหน้านี
แล้ว!

ข้าปิดเข็บบ
เอาไว้เพราะ
ไม่อยากทำ
ให้นายท่าน
รู้สึกกลัว!!

อุตสาห์
บอก
ตั้งหลายครั้ง
ว่าห้าม
ออกมา
แท้ๆ...

ไม่
ต้อง
ห่วง
ขอรับ

ไม่ว่า
จะเกิดอะไรขึ้น
ต่อให้ข้า
ต้องแลกด้วย
ชีวิต...

ก็จะ
ปกป้อง
นายท่าน
ให้ได้!!

เฮ้
ไปกัน
เดอะ
ขอรับ
!

จากนี้ไป
ก็ด้วย...

ตลอด
!

ชีวิต...
!

ตอนนั้น
ฉันคิดจากใจจริง ๆ
ว่าตัวเองไม่มี
คุณสมบัติจะเป็น
พ่อคน...

หลังมี
สติขึ้นมา
นิดหน่อย...

หลังของ
เด็กคนนั้น
ก็รุนแรงขึ้น
อย่างรวดเร็ว

ทำลาย
หมู่บ้านไป
หลายแห่ง

ทำให้กูเขา
และต้นไม้
เหี่ยวเฉา

บอกว่า
เพราะฝัน
นำกลัว...

จากนั้น
ก็ไม่ยอมนอน
เหมือนกลัว
การนอนหลับ

ตั้ง
นั้น...

ก่อนอื่น
ฉันเลย
หยุดเวลา
ของ
เด็กคนนั้น

ก่อนจะ
เข้าใจเรื่อง
ที่ตัวเองทำไป
มากกว่านี้

แต่ว่า
เพราะแบบนั้น
ถึงยังทำ
เรื่องโหดร้าย
กับเด็กคนนั้น
มากขึ้น...

หยุดเวลา
ลบร่างกาย...

โซ่ฉนิกพัน
เอาไว้หลาย
ชิ้น...

ถึงอย่างนั้น
ทุกครั้งที่ทำให้
ป่าเขียวเฉา
พลัดก็แข็งแกร่ง
ขึ้น...

เหมือนกับ
แค่อยู่นั้น
ก็ทำให้ตรงนั้น
เลวร้ายลง

ฉันตาม
หาวิธีฉนิก
พลัด...

และสถานที่
จะให้เด็กคนนี้
ใช้ชีวิตอย่าง
สงบมาตลอด...

จนใน
ที่สุด...

ก็เจอ
|

ใจกลางป่า
ที่เต็มไปด้วย
แมกไม้
ต่ำระมึน...

ฉันคิดว่า
มีแค่ตรงนี้
เท่านั้น

จึงไปพบ
กับเจ้าของ
ป่าแห่งนี้

ชอภิช
ที่เสีย
มารยาท...

ข้ามา
เพราะมี
เรื่องขอร้อง
ขอรับ

นั่น
ก็คือ
ที่ดิน
คาราคโมริ
แห่งนั้น...

ซึ่ง
พวกเขา
ต่อสู้มาตลอด
ใจละ